

32
—

100

SĄSIUVINIS

Dienoraštis

(sąsiuvinio paskirtis)

mokin

part. Girdėvicius

klasės

mokyklos

L.

E-PARTIZANŲ
archyvas

Pirmosios mano partizanavimo dienos.

Prieš keletą mėnesių gyvenau laivais, niekam nepriklausantis, o šiaudien... Jau septyni mėnesiai kaip išvilkau į partizano uniformą ir su ginklu kovaju prieš savo tėvųs budelį: bolsheviką. Grįžus man iš Rusijos, iš to prakeikto „Rožans“ iš to juodojo kaucius, Pasaulio, per kelis metus pramissau tenai pergventas kaucias. Nors ir po bolsėvizmo letena, bet visgi savo tėvųs, savam gimtajam sodžiui, buvo gyventi gera jauke. O ju idiegtos man žaizdos tebėra neužgijusios. Peršto pilnas, nesigalėdamas savo jaunystės dieciu, stojau į atsakingas, bet labai sunkias ryšininko pareigas ir rygdžiau šventai virus partizanus įsakymus taip, kaip leido manau išgalė. *Stalainė*, toliau taip gyventi negalėjau, nes pilto išdaviko nekautumas pakietė manau. Šis išdavikas ankščiau buvo partizanas, kuriam daug padėdavau, o šiaudien jis pirmosėje kad ir aš tapčiau bolsėviku, auka. *Mano laimė*, laiku suiruoju išdavystę, ir

2. 13/10
mataras nepasidavėsi gyvas žuolikai, išėjau partizanauti.
Kuo galim laisvai kirsti raudonajai gaujai. Iš
praktikų buvo man labai sunkus partizano kelias,
nes jau Rusijos vargas buvo paminėtas, kuris tiek
daug mane buvo prikankinęs, kad jokiu būdu
partizanaudamas nesitikiu to pergyventi. Pirmiausia
kreipiausi prie savųjų vietinių partizanų, kuriems vieno
laika buvau dirbęs, pasidžiaukiau kad jau bėda, o
šie ramiai atsakė, eik partizanauti. Gerai atsakiau.
Ji tuoj jie man davė ginklus bei uniformą ir
belianų su jais. Dėl tam tikrų priežasčių negalėjau
pasilikti savam krašte, turėjo mane išpelti toliau;
būtų kuris gyvena už kelių dešimtyų kilometrų nuo
mano gyvenvietės. Viskas būtų gerai ir viskuo būčiau
patenkintas, tik viena nelaimė karštai turin paviles
miegaitę vardu Aldutę. Jos žaivingos ir stebukladarės
akutės, rodo ryte ašyje vių aistras ir kentėjimus. Ji
tokia nuoširdi, tokia paklusni, nors ir daug kentėjusi
bet vis dėl to karštai mylintis žmogus neturi būti
tingus, arba koks suivėjęs. Nori belianai je

³
nūverbuoti šnipinėjimui kaip būnsią ryšintę ir kaip
tik ją verbuoja ant mano sveikatos, vadina ji sėri
išduoti mane, bet aš ją tikrai pasitikiu, nes ji
siek pasijęusi ir kaip mylinti tėvynę, kad jokie būdu
jos bolsėvikai neįveikia perdisbtė išdavikė. Tikrai
aš žinau kad ji ir toliu neįsireadėsis savųjų brolių
ar sesių, nes ji tautietė, tikrai verta Lietuvos
vardo. Partizanai mylėti mergaitę yra labai sunkus
dalykas, nes nėra kaip kartu gyventi, nėra kaip ir
surtikti tankiai, o širdžiai negalima įsakyti kad
ji šiautos mylėjusi ir nutrauktą ilgąsias mintis.
Vietiniai vyrai pritaiko į man parkintą būrį, tai buvo
gegužės 10. Supasindėnu mane su būsimaisiais
kovos broliais, po poros dienų atsiveikimę išvyksta
o aš palikau gyventi kur jau skaitausi namiškin.
Pirmomis dienomis buvo labai nedrėsu, atvėdo
manus niekas nepasitikė, vyrai nepažįstam
krašto nežinomas, stebisi visi manū mano
ūgiu, bei žemaitiška mane far me. Miegau ilgai
valandos bet ir tas musiborta, atrikėles vaikštinėjau,
galooju kaip gyvena toli palikusi - mano Aldutė,

137 ad
 siunciu mintim jei savo linkėjimus, kad tik bolsėvikas
 nepaimty, į kalėjimą arba neištrenty į Sibiro. Nei
 su tuo negali užmegzti indomennės kalbos nei
 jokio draugiškumo, nes viskas man svetima svetima.
 Partę prieina prie mano, be uniformos civiliu kostiu-
 mu vienas partizanas, kurio nežinojau nei kas nei
 iš kur, net nei slapyvardis. Mandagiai atsiprašęs
 prakalbina draugiškais žodžiais. Sako jis kad prie
 Dągio irgi pūvėdėjo du naujokai, jie irgi bajorai vyrai, tai
 gera turėsim gerų partizanų dėjungauja jis. O man
 patidari taip smagu, kad nuo to laiko jau pradėjau
 jausti namiškinį, nes supratau kad jis ir mane
 paskaitė bajoru. Susipažinau su juo ačiū, tai Ziguas
 senas partizanas apie 28 metus amžiaus vyras,
 tikrai protingas ir draugiškas, ne veltui mėsas parti-
 zano varda. Draugiškai sugyvenu su visais vyrais kas
 kart daro linksmiau, pariparakoje vyrams kad
 mylin Aldute kuri turi kuomet norz atvažiuoti
 aplankyti mane, nes vyrų atriklausęs ją užkviečiam

isdaviau vyšiminką bei slaptžodis kuris ją atves pas
 mane. Šeštadienis prieš Sekminų šventę, maždaug
 kopią 12-tą valandą, išgirdau sutartinio
 ženkle nuaidėjimą, skubiai Sakalas atsistojes
 atsiliepi ir pagriebęs pulkovoaidį eina žiūrėti kas
 čia mūsų ieško? Visi susitvarkę žiūrime kas pasirodys,
 ogi pamaciau pirma mūsų vyšiminko, baltu
 kostiumėliu it angelėlis atskuba takeliu į stovyklą
 Aldute. Labas! man pirmam ištiesia švelnia it
 gražiaširdę jėgę rankute. Neapsakoma džiaugsmo
 šiluma apėmė jaunąją mano krūtį ir akyse susižo
 karšta meilės liepsnelė kai spausdamas ją rankute
 atsakiau labas. Linoma turėjo užtekti rankos paspa-
 didumo, ~~ir~~ pasibačiamumui aštuonių vyrų akys užstoje
 trūkė drason. Supažindinau ją su visais savo kovos
 broliais, nuošindžiai padėkojau vyšiminkui už
 atvedimą ir sėdome visi už paečią padaryto stalo.
 Tarpui išgėrėm degtinės, nuošindžiausioi pasikalbėjė,
 Trecioj dienoj lydrū per mišką takeliu į palaukę
 savo širdingai mylimėis Aldute, ji išvyksta
 namo.

E-PARTIZANŲ
 archyvas

133ab

6.

Atsiveikines palinkėjau laimingai ir gerai, į stovyklą.
 Po atsilankymo mano Aldutės liko daug, išpūdių, klausiu
 savo draugų kaip atrodo mano būsimoji žmona? Vieni
 vienbalsiai pritaria kad labai gera, mūsų virėjas
 Dobilas jau vedęs, apie 40-tį metų, žmogus, o jis
 pasakė, kad mes visi imtum ja, už žmoną, nes ji
 labai graži ir mandagė. Man darosi labai smagu
 kad taip visi geria mano mylimąją, juk
 man didžiulio garbė. Pradėjo Aldutė tankiau atsi-
 lankyti ir jau pradėjo guostis man, kad bolsėvikai
 prievartos būdu verbuoja, o kadangi nieko iš manęs
 negaudami siūlo kalėjimo. Naktą ryšiniuko lygiu
 ateina į stovyklą Aldutė, nurinimuri neikalbinau,
 klausiu, kas yra? Su manimi jau baigta tari
 į suastydama nuo veido asaros, antradienį
 bolsėvikai liepė griežtai ką nors išduoti, o jei ne
 tai sodiana į kalėjimą. Mano virėjis varstė bairus
 klausmas bei keršto neapykanta bolsėvikiui kad
 taip žudo jauną mergaitę ir vieną tai kad myli
 savo tėvus. Pasilik čia tariu jei, niekas

atsiklausęs. Čia labai ramu, galėsi ką nors dirbinėti,
 žmoniem nesirodydamas ir puikiai pragyvesi o pas bolsėviku
 kalėjimų vistiek nelįsk kol dar yra galimybės, aš
 šovė priešais, būrio vadas yra labai geras jis irgi
 tau padės. Su mūdu noru atraki jį, ir išvedėm
 jį mūdu su būrio vadu šimui; kaimą pas vieną
 ūkininką, kuris lengvai sutiko jį perlaukyti, nebijoda-
 mas jokių pavojų. Mūdu su šimui šeiminiukui
 padėjo, patenkėjau laimingai ir šėjom, o
 Aldute liko pas ūkininką, o gyventi. Čia buvo
 Aldutei gyventi gera nes mūdu labai taukiai susi-
 tikdavome, užjaučiančiai pasiguosdavome vienas
 kitą nes abiem buvo labai sunkus gyvenimas, aš
 partizanas oji irgi ieškoma bolsėviku, ji taip pat
 turi slapstyti, nėra gyvenimo, nėra laimės dejuojame,
 o vis tai budelio čekisto kumiuos rankos neleidžia mūdu
 kartu gyventi. Toi jie neutraki mūdvienai laimės gyveni-
 mo siūlą nes dėl jų žudikiško elgesio turėjome stintis.
 Kartą einas laikinai rinktinės vado pareigas Pranas
 man grakė iškelt ir čia Aldute, yra tam šitri slapstics

E-PARTIZANŲ
 archyvas

134a

dalgai kiena negalia tau pasakoti, aiškina man Pranas.
 Gerai atsakiau iš mado su Simu išėiname. Tai buvo
 penktadienio vakaras, mada su Simu užsikame pas
 Aldute iš pranešime Prano irakymų. Toki irakymų išgirdus
 bairiai nusiminė, padėjęs savo rankdarbių uždėjo žemų gal-
 vutę o akys pasruvo ašarom. Aš išėdau šalia jos, apkrūtes,
 glaudžiu prie savęs tikrai norėdamas jei padėti sunkioje
 gyvenimo valandose, malči prakalbim. Aldute neušiminė
 ką neušiminė juk gyvenimo man udra pro verksmą vos
 girdim balsu atsako man. Baisi keršto nepykanda
 kilo mano šį širdyje bolševikui kad tiek daug jaunų
 Lietuvių nesą tokia sunkia dalis savo tėm žemėje,
 kur kitados buvo niekam nepritausoma, gyveno
 kas kaip norėjo, o čiaudien toks tai atėjimas Maskvos
 čekistai, geria nekaltai, karštai uylinčią, Lietuvių
 kionija, žudo tiek kalėjimuose, tiek Sibiro tundrose
 ir vien už tą kad uylė savo tėvų. Aldute! mada susitinkam
 sekmerdienį miške, Tu ateik devintą valandą ryto, o aš
 irgi ateisiu, deug ką pasikalbėsim nes turėsim laiko visą
 dieną. Įeisim iš lauko Simas, na Girdeni eisim,

Jau laikas, isokė man ir pradėjo atsivieikinti, Aldutė
išgirdusi, įrakauti. Simo žodi, lėtai pakelė galvą, kuri
buvo nusvirusi ant mano peties ir abu atristoje karštai
atsivieikino. Palydėjo, į kėmą, palinkėjo laimingai iki
susitikimo ir nuėjo su Simu dingome šolyje.

Akautriai laukiau sekmadienio nes jis man buvo
labai įdomus, kiekvieną valandą vaidenosi man liūdno
aištos Aldutės akys, jos man buvo labai gaila, juk
ji mano mylimoji, ji kasdieni man žinoja.

Sekmadienio rytas, apsišaukusi, kukiama greito
lietaus, o aš skubu, susitikimo vietą su Aldute.

Ačiūrodama oro sąlyga, paribolėm civiliską kepurę,
civilius kailinius ir šlenka pagiris link. Labas rytas
išdygo staiga prieš mane Aldutė, labas šatrikiam,
pasisveikinę einame į sutartą vietelę. Kodėl taip

liūdnei paklausė Aldutė, ar jau pusantros valandos kaip
laukiu, jau ir miribodo, ant čiau nebuv galimybės
nes vėlei teišvire parąčins teišmanusi. Tu taip negraičiai
šatrikiai, tu pas mane jau kelintą kartą atėjai
toks negraičis lyg noridama juokauti susimibėdijo

135ab

Alduti. O is šikrūju, kopuri buvo didelė, kaitisūsi bemai
 žemiau kelio, pečiai mūdribe kuone iki alkūnių, o dar
 tas mano labai mažas ūgis ypatingai rodė juokingumą
 veizdo. Pasikloję ~~amžėdė~~ susėdome ir pradėjome po
 truputi sėdėti šnekučiuoti, bet kažkaip man kalba
 nesitūta, ji labai nusiminusi ir labai mažai nori
 kalbėti. Raminu guodžiu kiek leidžia mano irgatai
 ir vis nieko nelgėbiti, prašau jos būk šikrūja ir
 ištueringa visom gyvenimo vėtarom, o ji nuo mano
 raminačių žodžių dar daugiau jaudinasi, galu galu
 sudribus mano glėbi, gailiai prarūsta. Niekas netikės
 kad tu mane myli, visi kaltina tik mane, taip pat
 ir maną kaž man pasakys kad mes dar iki šiol be
 šliūbo kurį jau senai žadėjome paimti, aš labai noriu
 ir su Dievu susitaikyti, jei neduok Dieve kokio nelaimės
 ar tu žūtum, ar mane į kalėjimą paimty ir liktum
 taip nesurituokę, o kas būtų kaltas? Tais aišku kad aš,
 nes tu vyras, tu visumet būsi teisus žmonių akyspaizdoje,
 o aš mergaitė, blogai žinūs; mane žmonės, visi sakys
 pasileidėti ko nori se to rado, o jei būtum po šliūbo tai irai

kas līta, juk tu pats žinai kaip jau drīkšmība ant manes,
 negana bolsēviku spaudimo, dar sevīstīkai visokiais žodēšiem
 skaudžiai užgandinēje mane, gailiai verkšana aiškina man
 Alduti. Karstai prāpaudeš ja prie jāntrīs savo krūtīs,
 ramim kiek galēdamas is vis nūmūriesta o dar daugiau
 verki. Sudrēko mano krūtīs un jos asāri, jau is man
 tiek kas terianda, mēstariu tylēti, nes is man buvo jau
 sunku žodžis tarti, labai man jos gaila. Jaučiu kaip sun-
 kiai plaka kraujėje jama jos širdžike, sustingus visa it
 šaltis suzakūta, akys užtinusios, rankos dreba ir jei ne
 tu Girdeni tai visai nūmūričiau daugiau gyventi, gyven-
 tik vien dėl tavęs, Dieve kodėl tokia sunki mūdveje
 dalis dejuoja prisiglaudusi. Šlegals jau daugiau į ją žiūrėti,
 atsitraukęs tolyn užimorkiau. Girdeni! meilei paklausei
 trumpai apsimanūsi nes pajuto kad aš surijaučiamu.
 Nusiramūnt mielas, lai būna šventa Dievo valia, juk
 manve likimo rankose, kaip Dievas duos taip bus, ramina
 mane šluostydama nuo seido ištryškusia mano asāri.
 Vynis vertūti nepridera, bet kadaugi buvo jos man tiek gaila, tai
 is aš nesulaukiau vyriškų savo asāri, nes uočiau kad

pasibūtinimas su patiekamais kovos broliais, linkėjimas
 laimingai praleisti žiemą, išstirina mudu su Simu ir
 daktarėme girus tankumynėje. Pasiekime žiemojimo
 vietą kur bus dirbamas bunkeris, dar Simas klausia
 manęs, ar bus gerai šitoj vietoj daryt sau gyvenvietę?
 Juk man atrodo gerai kalbajis, o man. Tai labai
 gerai širdingai pritariu jam. Apėjusėje guštame į
 savo vakarykščiai padarytą stovyklą, pasigaminome
 valgyti, pavargę užsėdėjome ir jis man sako. Dabar
 tuoj turi atėti Augustina, tai būsi ryšiminė apie
 trisdešimt metų mergaitė, ir veido pakolusi daug
 vargo besislapstydama nuo bolševikų. Štai po
 valandėles pristatė ji prie mūsų ir pasirakė man,
 būianti visą žiemą gyvenimo drauge. Labai gerai
 sakau, praleisime kartu gal ir ne visai blogai. Dar
 manęs atklausia, ar turi patenktas kad aš kartu
 gyvensiu? Aš visada atpačiu žiemojimo draugei
 Augustinai, aš visuomet su visais įsitauku, kamtybės
 man užteks. Simas linksmai nusišveičia, jis irgi
 patenkintas mano prisipažinimu, nor jis yra būrio vadas

E-PARTIZANŲ
 archyvas

13706

ir furū visais rūpintis ir visus viskuo pateikti.
 Augustino po ocalaufis atsiskiria nuo mūsų, teisingai
 neturinti laiko, turinti bėgti pas vyrų, kurie paliko
 jos stovykloje nelabai toli nuo čia, pasakė ir pradingo.
 Atėiname nuodu su Simu į bunkerio statybos vietą,
 su visais reikiama ir priklauso ir pradedame dirbti.
 Man atrodo darbas labai sunkus ir greitai nepadaromas,
 o Simas man aiškina kad labai greitai, jeigu tik bus
 gera pagada, tai kelias dienas ir baigta. Iki vakaro
 padirbėjome, jau truputi pavargome, mažai ką muo-
 ke, grįžtame stovykloje. Ryta pavuolę atsikėlėme, pasidaro-
 me valgio, pavolę išsivokome ir sako Simas, eisim
 į darbą, gal šiandien aters Augustina su Pranu,
 mūsų daug padės, mes užvakar ir Pranas žadėjo
 atėti mūsų padėti. Po kelių minučių smarkiai
 sutraška krūmai ir pamatam man nežinomy žmonių.
 Mūsų stovim už grūklis mes pagalvojom kad
 bolsėvikai sleuka ~~per~~ stovyklom. Staigiai ~~už~~ ^{kaip}
 išgirdimo, o taip visai nebuo kaip mūsų vardavom.
 Prieš mus išlygsta du būtybės, tai Augustina ir Pranas.

Savas rytas pasveikino mus, tada suudu mums ir
 padėjim girklus, tik mūsų jėgė sakome jėms.
 Kam taip sekia gąsdintis, kad ir darbar dar mano
 širdis nesurtojo smarkiai plakus, atsigręšęs į Praną
 juokauju ai. O Girdeni pamenuokim bardsom
 kurio ilgesni, juokingai atkišęs savo bardą
 juokiasi Pranas. Mat aš buvau palikęs auginti
 sava, jau buvo trijų savaičių, o Prani ant
 galo bardos buvo užaugęs didokas skandulytė,
 dėl kurio negalima buvo nuskiuti, tai jau ir
 jo buvo dvejų savaičių jau ir tikrųjų bewas
 lygi su mano. Ota gėdėčiau vėk mus prie darbo,
 nutraukęs juoką kreipėsi Pranas į Simą. Taip
 skubėkim, negaiskim darb daromai laiko, laikas
 brauqus pritari Simas. Nuskubėjome į darbonietę
 męs trys, Augustina palikę stovykloje, kuri
 pagaminus pietus turi atnešti mums į darbo
 vietę. Simas nuskubėjo į pagirį, atnešti dar vieno
 kasto, nes vieną letavėjome. Mūsų su Prani palikę
 kasame kietą uolę pasitelsolami vietos kietą, darbas

E-PARTIZANŲ
 archyvas

138 ad

Sunkus kalbame mudu, bet po sunkaus darbo turėsim
 gerą, šiltą, pragyvenimą bei paristipiną nuo čekisto mirties
 vešančias sąlykas. Po kelias valandas ateina Augustina
 su pietais ir paprašo mudu valgyti, mums bevalgaivių
 parėjo Simas, nepasimėšęs kostuvą labai trumpu
 kotu, kuris mūsų darbui buvo visai netinkamas,
 tada mes jį parėmim ant dantų, kad taip ilgai
 buvo smėjęs ir tokį kostuvą tepasimėšė, o buvo
 šadėjęs labai greit parėti. Tada jis buvo smėjęs, ten
 gyvena našlė moteris, tai mes jam ir sakome,
 Tu tikrai turbūt su našlika ką nors štukavojei,
 mes buvai šadėjęs greit parėti, o parėjai tik po kelias
 valandas, juokaujame mes. Simas teisiuori nieko
 neveikęs ir linksmai nusijuokęs mėjo į diti
 kostuvai koto. Mudu su Ramu pavalgę, užsėmę,
 tęsiam suukų savo darba, ~~mes~~ mitarom šėndien
 pabaigę iškart tiek kiek reikės. Stėjo ir Simas
 su naujai siitvarkytos kostuvu, tada kasame
 dviem kostuvais. Po trąjeto valandų bunkeris
 tapo iškastas, truputį atsikviepę muskubėjom į stovklą

139

apipasausti pavakarēnīanti, ir skirstytiis ku pau veikia.
 Simas su Pranu išėina; Kaimas o Augustina
 buvo jau senai išėjusi, stovykloje pasiliku aš vienas.
 Tūpūt; jaučiau pavargę, skubiai pasidarėiu
 vakarienę ir pavargę miejau miegoti. Ryte, gereskai
 prašvitus, parėjo Simas, o Pranas išėjo savais
 keliais, ir jis pas man daugiau grįždi nežadėjo,
 nes jis pareigūnas, labai užimtas tarnybos reika-
 lais. Likome mums su Simu. Tiesi koliau pra-
 dėtą darbą, tik dar laimė tiek, kad Augustina
 gyvena kartu su mumis, ji mums darba daug par-
 pagina, pagamimas valgi, atlieka visuomet mums
 į darbavietę, mums lieka tik rūpintis darbu,
 kad tuo skubiau iri užbaigti, ~~stovykloje~~ stovykloje gyventi
 nepalankus oras, lietus bei šaltis, o dar belūtikų
 spaudimas visirškai užgriaušė mūsų gyvenimą.
 Dirbame skubame nežūrėdami; imovargius ir
 nepalankias oro sąlygas. Darbai įpusėjus ištiko nelai-
 mės, truputį parūgo, pėdtrakai labai dideli ir
 darba teko nutraukti. Toliau palapinėse,

E-PARTIZANU
 archyvas

18.
139ab

vienintelis aiņmāns liejosi is sašarlasis mūri
 lūpa, Dieve, Dieve, kad tik kaip nors greičiau
 mūjīpdu sniegar, kad tik greičiau galotum irisem
 bunkeri, tik būtu daug leģvian gventi, nekentēku
 šalcio is do motodāario šālo liekus. Mūdu
 sufinu tik daug nemisimēnave, juk mūdu
 vyrai, tik daugiau galime pakelti varzo, omūsu
 draucei Augustinai, jau per daug sunku, pro
 asaras verēnari is jās tūpa galios aiņmāns,
 juk jī smegaitē, aišku jai daug sunku, Siņas
 raminauciai ja quodēia, nemisimink kaip
 nors tik Dievas duos, tik kaip nors galmaistē
 sniegar, tada cūpsim visi jays is per pora dienu
 ušbaigim. Ryt dienu sniegar dar tebebuo, bet
 sabakur vakaro vistiek einame mūdu su Siņā
 jī kaipna, nes seikalar būtinā. Viskar kitar
 buvo ušbaigtas bunkeriini tik šogar dar ne, todē
 kad netarjeme medziogor. Pamaņu pedaka
 markodomi isstēkame jī pagiri, apriedain, nūku
 nīko nīra, žīmsimajeme lītāis šingsuāis

E-PARTIZANU
archyvas

iedziņņo link kuris buvo jau aukščiau prasīta
 atvērti mums stogu medīģa. Teicams ē kam-
 bari, parīveikīng paklausīme kur šeimīnīkas?
 Atāko tuoj parīs, jīs kōdkur šīs kaimīnīkas.
 Mums bēšnekūcīnojant kaškas pastebēda, ēiāpou
 mī gīnkļā ī zīūrīme kas bus, nīeko nīeko
 mošīndēīai fārō šeimīnīkē; ēiā kaimīnīka jī
 gērā žmoua, mō jōs jīm nēīslōpīs nēīekīa,
 jējās tā kaimīnīka parīveikīmo mums ī klancīa
 kas gērō? Pā valandēlōs parīna ī šeimīnīkas,
 parīveikīng, mošīndēīai drupūtī pakalbējē tuoj
 parīskoune ko lātējē ī ko mums nēīekīa.
 Mēs norējām atvērtī ēyoakārā stogu medīģa
 parīvedē tolī; jāmī šeimīnīkēi sūšna bīda
 šīmār, o šeimīnīkar nēīrutīko, vīt aukstī
 vātīvotī lūzyl; lūzgy, jīs prīzādējō atvērtī ī
 tuojams parīzāvēs, mōda ī tāip rūtīkoung
 ī padēkojē atīrīveikīnom. Smarkus līetus
 bāigīa nūtīpdytī snīegā, galīma sākūt pēdsā-
 kļū jau nīerā, mums jau sīelōr samesnēs.

1400ab

Cīsmu kur nors iekoti viņus tāri man Simas, o jū
 kelio bjaurumas Dieve mano dejuojam, koks
 vargas man, brendamē purvu iki keliu pilni batar
 vandenis, kojam čalta ir patiem tiek kas terizandis,
 perlife iki pat odos, vargas lai vargas bet ka darugi
 vis gerian megu bolsēviku kalējieme nekarta pagalojeme
 Tēvni, Tēvni, kokia tu braugi, verčiari dar
 didesās jei meikē ir zūdbūtiemei kovai perizēurim
 mūsā sādriņ, visi mano vargas ir kaucis
 Tēvniše šou Tēvniše nekarta su balu eru ista-
 nes, nes ja karītoi mūsā, nē ja eru parizēes
 Kiekolemu momentu su šupēvā lūpose unimti
 o ne verganti atējūmi / saudomajam Maskvas
 barbariē Šinai Simuti, kreipausē i jē, ar
 šūm būtinā žugi šūvakara, jeigu netingi einame
 abu par mano mugluma Ahdutē, o jē ryt arba
 po ryt šūi iēiti galime jam ir nesurikē. Simas
 yroniskai nuriņupē ir tāri, kuraj tokia bjauri
 naktā, o meiti šoli, seikā est linija per visā
 mirkā o linijoj labai daug vandenio. Gerai

Simant jei mesutinki kartu, tai eim aš vienas o
 meiti veikia, Simas sudik eiti ir einau.
 Jindome į giria, teisingai, vandens cukciau
 kelu, brendame nekaltedami susimarte, jam
 baigiam ir eiti. Užeikime čia į tą naminką,
 čia turi degtinė, mūripirkim kokį parlitę
 jut Aldutės išleiskė, veikia šeiminkui
 užpundyti, kaip mes atidokim jam uė doki gero,
 išlaikymą, gerai darė Simas, užėkim Muripirkę
 degtinę einau Aldutės šeiminko liuk,
 prietamam prie ūkio niekur nieko ramu, slouku
 prie laugo kur gulėdam Aldutės su šeiminke.
 Siedeni! tu žadruk šeiminkę, o ne Aldutę
 perspėja mane simas, gerai atrakiau ir pabeldes
 į laugą pašaukiau šeiminkės varda. Parigindo
 kažkoks brudorys iš iš kombario atsitiepė švelnatis
 kaip lakštingalotis Aldutės balsas, Tuoj toj
 įteisim, ar vienas? paklausė ji ir pažvelgus pro
 laugą, pastebėjus mano bėrio vada Simą,
 kažkam atraki, ne, duj ir skubiai atidare duris.

E-PARTIZANŲ
 archyvas

Nesukeldami triukšmo tykiai išlinkom į kambarį,
 kažkoks balsas palietė mano ausis, Girdoni! eiti
 mano mielas, nespėjus nei su Aldute parisi-
 nt. Jis karto škrūptelėjo išgirdęs verkiančią moterį,
 kas čia? paklausiau, ar nepažįsti, na jau gi
 nepažįsti pro verkiančią atsakė šovoj sėdinti moteris
 iš tiesus rankas apglėbė mane it miela, nežulgi
 ir karštai prispaudus mane prie motiniško
 krūtinės, pradėjo bučiuoti: ~~g~~ ilgai ir verkan-
 ma, kaip ar tavo per ilgai, kaip ar tavo
 myliu, kuoda prisiglaudusi man šovoj
 Aldutės mama. Smarkiai sujauđino mane
 meilūs motinos žodžiai ir mano karštes
 veido skruostu uždėdą ašara, atšokiniau.
 Eikš Simuti, pabučiuosiu ir tavo, tarsi Aldutės
 mama, karštai pabučiuosiu šimą paklausy,
 kai gerai? Jūs į kambarį Aldute, ji buvo tu-
 ti parisiškuri lauke, ji karštai apkabius mano
 kaklą ir suridėjo mudveja šovoj it prasiskaldę
 ašarės žiedas. Atsiskyręs nuo Aldutės, einu

atgal prie jos suamytis ir paprašiau ją apsirūgti nes
 jau šeimininkė kvietė į kitą kambarį, gerai,
 švelniai atrakė man ir pradėjo šarpytis. Šei name
 į kitą kambarį, šeimininkas ramiai gulėjo
 aukštelėminkar, pasveikinau jį ir paprašiau atsi-
 kelti šuironkšt, užjaučiančiu balsu tarė
 Aldute. Žinoma visai nisirūgti negalima, nes
 nežinau kada gali sutikti pavoją, nimirėtois
 nuo saugos tikrai kasdienas, o jei buvo tiek
 priminkę kad viena ranka vis buvo galima
 pakelti, pakabinus pagal pečių sėdomus už
 stalo ir nutarėm pradėti vaikis, įėjo šeiminin-
 kas kreiptydamas savo užnirgotas akis, pariste-
 bojo iš mūsų kod šokio bjoueri naktis ir kaip
 galima vaikščioti, mūsų virados gerai atra-
 kiau ir pariekiau po stalo kur buvo partatytas
 mano parstelis degtinė. Ištraukiau jį iš čiuo-
 šei mininką juokaudamas, o dabar gausi proto-
 kolą už laikymą namis vis degtinė, šeimininkas
 gerai supradamas šporus atrakė, na vyrai

24

142ab

ar nežinojumu kad jās cīnā gra, ar jās būcīan be
 protokolo jau senai sunaikings. Na protokolo
 gal mebus, bet duri atiducoti jās unus izgerti
 bendrai juokaujamer. Atrisedau ar piesero
 sienos uštatāje, is vienos pusis sedi Aldute, o is
 kitos jos maunty, vadinari manuo uošvīnāje,
 kiti rīcip aplink surēdo is vāgaujēme potrupatē.
 Saikas greitai bēga nes labai smagu, manuo
 uošvīnē pasatēja apci-bolševiku darbu savam
 krāstē, kiek daug geru zīmūnu, suapēstāta,
 kiek daug iēdāvšēnu, sako par unis dabas vāgā
 kancios is ašātes, atar burtokāje sekimān, neidreng,
 nei naktē neturime rāmybēn. Aš sēdriū tarp
 būsimosier, manuo žuomos Aldute's is pārp
 jos maunty's, vadinari (būsimosier uošvīnēs)
 Turbūt jau nemylē manuo kad neapkābini,
 ušnobzēdējo šyliai, priiglandari man; ausē
 Aldute, ar mēroudes is lēto apkābīnān is dar
 ariēnā priiglandēnān suigēdēs, juk tu senai žīnā
 kad ar tave karštai mylū, šyliai atrakian jēi,

Kauti tie kaujinieki sakyti aut mares, air is' tikrojis us' ja
 karstai myliu, nes ji to veta, jos melinos it lino ziedelis
 akutes vete vera mano sieles gilmenas, ji nepamanoma,
 isigianite karstai mylisti savo tauta, jos akutes pastebimai
 nesulaikomas kasloks jaunystes verulunas, myleti
 Lietuvas partizanus, o dan gicursiai mane ~~ji~~
~~ji~~ ~~ji~~, ji tikra lietuvaitė, ji del laisvės
 kootoja paaukoja visa savo jaunystes gyviniu. Skaitis
 prastinko nepastebimai, pasizurim j laikrodz, jau
 ketvirta valanda, jau laikas numisciti mes gali
 isaukti. Mude su Simas apsitaisom is pradedauro
 atarveikintė, karstai pabucioja Aldute manua is
 polinupis leiviningos kelionės, ji man taip pat
 daug leivinis linkedama paliko kombarz, o Aldute
 isleido j kienu. Susitarim su Aldute susitikti po
 tiju savaičiu, nes aukščiau nebuvu galima. Karstas
 atsiveikiniuo buktis truputi sujaudino mane,
 bet ka daugri, tokia dalia, sakraudez dantis žengiau
 žinguis atgal is pridedes kariskai prie keparis ranka,
 istarimau parkutim sudrod. Ji lito ramiai stovint.

26.

14300

o mudu su dienu diugome tamsumoje. Ryto metu
vėl darbas vėl reikia baigti statyti savo trobą, bet vis dėl to
vargais negalais, kad ir visai neužbaigę susikraustome
gyventi. Vakare užsikuriamus geležinį pečiuką, paridare
šilta x suagu tik džiugaujame kad turėsime šilta žie-
mos prabuvimą jei jau tik burliškai nežings. Mano kurio
vadas Simas į eukšdubinių balkę įrašo ~~terminus~~ pašie-
lia persikraustymo datą, kuri numas tiks niekuomet
nepaminėta t. b. (1950. XI. 15)

Vadinasi gyvename jau savom rankom pastatytose
troboje, gera jauka džiugaujame kad durime pastogę
kurios burliškai tikrai nežnuo. Staktimis, nesant
pėdsako, išciname parinėsti maisto, o kada riekur
mūname, dainuojame partizanines dainas arba
sėkame parakas, uai ir iš tikrųjų suagu. Kartą uai-
jome pas gerą žmogų, kuris durėjs daug cukraus,
paprastime, žinoma žmogus neatrisakė, pripylė
tik kad mudu vos vos pastempėms namu, bet
buvo m labai išvargę, miegojom visą dieną ant
kietų masy, bet jaučiome kaip maunytės pabla-

toje laivoje. Tėvūgėje būmė vira, para, pabudome,
 Augustina padarėsi mums valgė, virėme mums valgyti,
 pasalge rūkome papirus, nes ir jė nemažai pasi-
 mešime. Sėndėnuojame apie žygių vykius, žodžiū
 sakant leidėiams dar neubodusias bunkeryje bjam-
 uos rudents dienas. Taip, turime cukraus rūkaly
 ir bulvių, o mėsos jau nėra kalbamus, ką daryti?
 Daryti uždavinį negalima, per daug dideli pėdsakai,
 gali atsekti net į pat mūrų gyvenvietę. Štai galų
 galė nutarėme eiti prašyti iš gerų žmonių, kurie myli
 partizanus ir tėvynę. Pėdsakai mažėjęs, vieną
 vakarą ištykiname labai atšargiu mūdu su šimtu
 iš girios, kelis užkūnus perėjome ir turime mėsos
 bulvių ko tik mums reikėjo, mat dvejuose vietose
 pėdsakams aut skersėtuvių, na štai kur negarė uštai-
 kės šoki momentą, dėingaujame. Užėikim par tą
 užkūninką, kur buvo taoo Aldutė tarė šimtu, oš
 norim paimti kelias lopų, o ten aš pats buvau
 palikęs savo reikas kelias kurias Aldutė išardė,
 išplėvė, ir padėjo. Gerai užėikim atsakiau, bet jau

1941

me taip kaip kitados kol būdavo Aldutė, kitados
 paraktydavo užėjim, kai tiesiog eiciau per visokias
 ušvaras, o dabar jau visai ne taip. Užėjim, pa-
 grėsime su kelnių, šeiminiukė atrako virai neži-
 uanti kur jos yra išvisškai nemaciars. Gal Aldutė
 įsimė? Paklausė manęs Simas, ne nežimė,
 kaugai jei nežit, juk jei tu kelnių niekam nereikia,
 drąsiai atkirtau Simui ir išėjim. Užėjim perku-
 timen vieton, pradėjo smarkiai pūkti šuo nuus
 dar nepriejus prie ūkio, paridarė įtartinai, tada
 Simas nuvarto nuo rugaros moiša, rakyda-
 mas, tu čia pasilke rągyba, oas eisiu į kambari
 vienas, ai labai greit atėjim, gerai atrakiam ir jė
 pūciau. Laukiu laukiu ir niekaip ne galim su-
 laukti atėjant, tar oro bjaurumas, dirumba kolie
 lodo kruopai, vėjas, šalta, tiesiog sakant šuo per lauką
 negalėtų bėgti, o čia apai koki pasvalaudė įstoūt
 plouci apirėngusiam tai ne judkar. Pūciau
 didelėis žingūniais atskuba Simas, dar nepriejus
 piktai jau pasakiam, ka tu ten taipilgai seiki?

Kad niekaip negalims sulaukti. Nors būtų ašau
negrašu ant jo baltis, juk jis būrio vardas, jis aut
manęs višiminkas, o vis dai padarė su bjaunmas.

Simas teisnari kad šeimiminkė šokia neapukri, kad
jokiu būdu greičiau negalėjam, duoj čiu pone už maistą,
aut pečių is eimame namo. Pute pavudau is pirmą kartą
atakeliu vint pastyčių, o iš mūsų gyvenimo draugės Augustinos
pastebėjau neparitenkirimą, kam ji viena kurinti vinti
kad gali is mes. Visame savo jaunystes gyvenime nepatęs
dirbti jokio darbo, net visiskai nebuvau dirbes, labai mėsiseka.

Simas mane mokiam, juokaudamas, dabar dursi progos
išmirti kad andreiau nemokėjai, nes jeigu tavo šiuona
gyvenime kada nors susisga dai tu jau mokosi jei
išvinti valgyti tjeiojasi is manęs kaip tik galbūmas
tikra teisyte pagalėjau, net is patė pibėniam jo
žodšiams, partizanais moka vazyti, kentėti, šuri
mokėli ~~...~~ is dirbt. viska, ka padaryti juk iri
sako kad sunki partizano dalia, bet vis del to aš mesis
kundšiu mes šquiai geriau gyvenu dabar, kaip kad
prieš tris metus gyvenau Rusijoje. Mūsų bunkeris šiltas

E-PARTIZANU
archyvas

1456

ir patogus, gyvename be vargo ir be šalčio, kiekvieną vakarą
 emame į kainą, šau duomas, šau pienu arba bulvių paminesti,
 žodžiu sakant rūpinamies tik vien su maistu mes kito darbo
 neturime. Kartą Simas sako, eikim Girdeni pasipiriganti
 mes su pinigų labai skummai, esiam dololai, apai kokį 10-tį
 kilometrų, šimai, kur judu su Zigmu išsakote išskina
 man, gerai galėsim eiti atsakiam, apitairame ir išimame
 kelias labai bjaurus, o jau lyje tiesiog kaip iš vėdro pila,
 einamo mada; sumeiš stribitėlių šėmą, ten likę
 stribitėlių tėvai, o jų du vakai jau senai sulikviduoti kurie
 buvo stribitėliais. Karties tamamaj metome dviejų vėi-
 rinkų šiburį, Simui sakau, kad jau ten bus tur
 būt man atrodo, Simas pažūri; kompora, kryptis
 tiečiai; rytas, jis tikrai man triskina kad no ten, mes
 manas reikėjo eiti tauputi; šiaurę, o mes einame
 tiesiog; rytas, suabojam ir aš, man mat kraštas
 nežinomas, tik vieną kartą teesu buvęs. Pasukame
 šiaurę ir einame, paėję kokį pusantro kilometrų,
 atsidūrėm kažkur ir Simui nežinoma vietoj
 dainomis; ūkius, nepažįstami ir visiškai neįžinomi.

E-PARTIZANU
 archyvas

turjame kur esq. Simui dar kartā tvirtinu, kad tikriāusiai
 bus ten, kur matēis šibaius, Simas jau negincēja man
 šodāiams, bet ir jis jau abejoje, gali ten? Užeikim
 pariklaudi kelio jtg ūki patariāu Simui, na gerai tai
 tu užeik oš patēriū sargyboj. Tylāi prislenku atyn duru,
 šibaius lempa aiškiāi apšvieča kambari ir puse kiemo,
 pamācāu priestalo sēdincēq moteriskē kai prie laugo
 ir nelindau, nenorēja kad manē apšviestu, pagieys
 visai metoli, gali parēkētē turai, juk sekimas gana didelis.
 Tylāi sūtkētināu duru klēmkā, jāubri moteriskē tuoj isgirdo
 ir atējus skubiai atkēis duris nei nepaplāusi kas?
 Pūngrēšus grūža šibais šingšūnāis gāitai bērdama manē,
 ot istūrkēli, irēini ir možinai kada paraiti, gistuokliāji
 kaēkur po kaimar o tu nūmmose pacilēus lauk ilgānsis
 valandas, nūstyt nei kiek nenori žūrsti namu tārkos
 taurūpi šik kur isēiti, bāra manē visokāis šodāis
 neparižūrdamāq ka bārauki. Mat jos vyro nūmmose
 nebūvo, modyt kur norē tikrai isējēs gistuokliānti,
 ji pagalvojē kad bārauki parijūsi saos vyra. Ji
 oimā manēš jējo ir atisēdo priestalo j manē

146ab

neatrigreždamas vistiek varo savo bobiškas melodijas.
 Stoviu prie durų kaip, idiegtas, nesulaukydamas juoko užėjusiai
 su ranka savo burną, kad mesusijudėčiau su baba, man buvo
 idomu išklausyti bobiškus godinukus. Patikrus jei baltis, garsiai
 pasveikinau su labai vakaru. Atsigūžta, į mane ir pausiau
 meringando, kad tai ne savo vyrą, bari o nežinoma, kartkoki
 partizaną. Išpyli ją šaltas prakaitas iš gėdos bei išgąščio, tik
 susūko o Dieve! Atsiprašau ponas mat aš galvoju kad
 mano vyras patėjo ir taip neįgaliai išsibėgino. Šiek tiek
 roaniai atrakiau, tik kam reikia barti vyrus, juk jie visuo-
 met gerai juokauja an, užbaiges juoką pasveikinau ir
 paklausiau pavardės, ji atrako tokia, praxardę kur mano
 reikia eiti paieuti baidos, pareikalauju paieškinti. Kodėl
 pavardė atitiuka? O ji sako taigi mano uošviai, nes
 mano vyras yra jų sūnus, tu šunsių stibitėlių brolis.
 O patarkiau kur užėti kelio klausiti, tai jau tikrai pranes
 rusams mūsų atsilaikymą, pagalvoju. Išėdamaus į
 kieme kad nepranes ty, nes už pranesimo gresia gynyba
 pavojus, atsirveikines išėjau. Patinę baidę gūžtanse
 mano, lietus smarkiai pila vėjas šaltas, puras

nes batur neprikabinu; smarkiai išvargę šetais žingsniais
 slenkame bunkerio link dejuodami kad secakos žygiu.
 Oles Simai kurgavom pinigų, tai tikrai mes juos uždri-
 bome kalbame, juk be šunto rublių tai tikrai negali-
 eiti tiek kelio, taip taip patvirtino ir netįgredamas
 žingsniuoją piruyn Simas. Paroję į bunkerį išsėmėm
 vandenį ir atsigulę saldžiai užmigom, mes buvom smarkiai
 išvargę. Šeštadienį ir seštadienį, atlikę valgydami
 puerųcius kalbom, seštadienį kurį atvyktį mano
 Aldute, o jau lygiai tų savaitės nuo atsiskyrimo dienos,
 buvo taip sutarta kad po tų savaitių atsitaikyt, draugai
 nūnai ašlėm savo gyvenimo draugams. Tausčiandien dieną
 bus ilga sako Augustina, mes iš anksto pradėjai kalbėti
 apie vakarą ir susitikimą su ja, Tausčiandien tikrai
 mūsų diena. O maži visai neateis pridūrė Simas,
 gal jau kitą nylį? o gal su tavim ir susitikti daugiau
 nebeuorės? Quokaudamos tyčiuojasi iš mažes Simas.
 Tikrai netikim kad ji taip padarys, nes ji manė nylį
 iš tikros širdies, drąsiai atsakiau. Atėjus vakarui,
 apsitaisę išėjome mome su Simu į tą vietą kur turėjo

PARTIZANŲ
archyvas

14 Jul

ateiti Aldutė, pamačiau nieko netalbesdami, nenorinū veikti
 nieko todėl kad mano galva užimta gražiū svajonėm, net
 tik apsi susitikimū įdomumū. Jau netoli tas ūkis, vaiduoj
 kaip graži atsistojė prieš mane, spaudžiu jos rankutę, aptakines
 jos gražiū siemenėti, of laudžiu priesades, bučiuodamas rausva
 it nekalto kūdikio kraujo pūtinėjusias lūputes, lyg jaučiu
 kaip smarkiai plaka jos širdiūkė, kužda man prisiglaudusi
 į ausį, Girdeti! kaip aš tavę pasiilgau ir kaip aš tavę
 karščiau myliu, tiesiog kelevėniu šimtus kilometrų pėsčių,
 audenti šeruos basa sutikčiau, kad tik tavę pamatyti, kas
 tik su tavimi. Pasiilgau tavę ir kažkaip tikrai
 tikin kad rasin atvykusi. Štai priedum, įeiname į kambar,
 tuį supratau kad Aldutė nėra ir vien šeiminiūkės žvilgnis.
 Vairuosi Aldutė nėra, ilgai nebuvom, atsiveikine tuoj iš-
 jom. Oimas žingvūnija pima vėš iš parkos, mūlaidės
 galvą rodo pramadū kažkokį turtą, tokios gražios diena
 svajonės ir tokia linksma vakaro kelionė mėjō veltū
 Sekmadienio vakaro išeiname į tolimą žygi, mūdū sudūmū
 sutikome dar vieną savo būnū partreanū Biciūli, su kuriū
 buvo sutarta, jis pramēsa kad kur mēs turim eiti, ten arū

patina kaip mėslo rusų, reikią žygis neįvyko, nuo
pusiaukelio grįžome namo. Nekamtriai laukiu pirmadienio
vakaro, nes gal atejs per sekmadienį arba pirmadienį.
Vakare dėl nuolu su Simu einame į sutartą susitikimą
ir dėl nera. Didžiausias norimas apglėbi mane, gal
kur paėmė burtikais? Arba gal įvyko kokis nelaimė?
Bendrai kalbame, o gal dėl blogo kelio neatejs? Abe-
joja simas. Ar dėl kelio tai irgi būtų atėjusi, ar
manau kad bus įvykis kokis nelaimė, arba gal
nepataisė Augustinos laikrodžio? Greičiausia kad dėl
laikrodžio bus neatvykimo prieštis svarstome bendrai.
Pareiname į bunkerį, ar lyg nesavam kaili, vangiai
įsivangiuoju prožemas bunkerio duris į vidų, radome aut-
mony besėdinėias dvi laimingas ypatai, tai Pranas
ir Augustina, jie linksmiai mumsiškę, bemaz mažu
paklause, tai jau su but neš Aldutis! Kad taip
greitai parėjai. Nėr! megarsiai atrakiau įiemis ir
muscivilkes, traukingai pasidėjau savo giuklus ir atsi-
guliau. Atsigulė Pranas su Augustina ir vėliau Simas.
Stengimosi kuo skubčiausiai užmigti, nes darosi labai

148 rub

nesmagu. Simas tuoj užmigo o Augustina su Pranu švabida i
 karką tyliai prisiglaudę, džiugauja savo laimės valandomis, kad
 abiejų karkstai mylimėjos širdys, priėmusios istiktingės prie-
 saika, nors ir vargę leidžia sukurti laimės valandėlę.
 Didelis pavojas jiems, kam jie tokie laimingi, o aš ne, aš
 vienišas, blaškiasi ant žiety nary ir niekaip negali užmigti, tik
 kartokio neapykanta gūmiasi mano krūtynėje, kad jie kada
 nori kada susitinka, o aš ne kol nurims užmigau.

Antrodienis vakarė Simas grįžo iš kelimo labai anksti,
 gal kokis 19-ta valandą ~~nuo~~ Lietuvos laiku. Mada
 su Augustina ka tik buvome atsigule, aš jau trumpai
 buvau prisaukęs, tik pajutau kaip usdege lempa ir išėjus
 iš kišenės Augustinos rankini laikrodį tarė, na Augustina
 šė paėmė ir paklausk kaip grašiai eina, Augustina paten-
 kinta griebe iš Simo laikrodį ir pridėjus plauso, eina labai
 gerai nusiūprojus patvirtino Simui. Staiga pasakau ir
 aš, nes supratau kad jau yra atvykusi mano Aldutė.
 Simas nurmėjo man, quoli šimta rublių sakytavau,
 na širdoni štai čia tau, padėkojęs paklancian,
 ar Aldutė atveiči tuos pinigus? Taip Aldutė ir j

tās sūnča tu tuoj eik o atjei sakiam kaod tuojateis,
 padenkintar paraki ir pradzoj usirengti, at pasokes stuliai
 apredasiam ir tyliai slenk pagriio link. Setais ringniais
 prisleuku sprie Aldutei Seimiuinko lauga, laime pasiseke
 uvesodint sunier ir paveleges pro lauga, pauviciau besedineia
 pagal peciu ant suolinko savo Aldute. Suknobdianau; lauga,
 tuoj suviro i ta lauga diser kambaryje esancios apys ir
 tuoj uzirdau Aldutei balso, jau atejo, imaudari paraki
 Seimiuinkei. Seimiuinko sūnis, tuoj atkiso duris ir uza-
 dagiai iteko i kambari. Parveikiau pirmas Seimiuinko
 Seimug, o paraki Aldutei, Seimiuinkas pariu le'cusukti
 to tabako ir paklause kas uzejot. Diko ramiai atra-
 kiau, uvesiori daug kalboti. Todol kad miutys ir
 uca sirdis palinkur i Aldute. Prezibez, pa'vianau
 Seimiuinkes ka uos uveiklojimu, ues labai skuba
 kium Seimiuinkei, lauge kad uveiklojty uvei kambaryje,
 tada galis at greiciau žinti ir geraržuoqur su uamiu
 turaty praduti, o gerar žuoves reikia labai saugoti juk
 jei uvebuty geru žuoviu, to ir mes negalitem gyventi
 ir be to galta geru krasoty isisigupati. Skubiai sūni-
 -uinkei

E-PARTIZANŲ
 archyvas

149at

atoresi kalda, ir padekojes iseiname abu su Aldute i misku,
 nes miskas nūm, motiva tai nūm, geriausio prieštada, šiau-
 dien tūkstančiai gom, lietuvių dengiasi po juom. Naktis tamsi,
 šaukame girios link, užskame par vieną moteriškę kuri gyde-
 no prie pat girios, pasiimame truputį šieno ir i lūdoms i
 giria. Einame einame giria, o taurumas kad visiškoji nieko
 nematyti, sodos kad jau toli nuotrauko mūsų, nutarim-
 bus gerai, pasikloję šieną atsigulame su virais drabužiais, nes
 aršiviti. Galta ir nepatogu. Parakojė Aldute apai soojė
 krašta, giriai gerai gyvenanti, patenkinta kad su manim
 pavyko greitai suritkti, glaudosi kaip kaciukas, tiesiog laimingas
 jauciuosi ir aš, truputį užaugome, nes buvo visai netoli ežeras.
 Nelaimė, pasitūdę pamatėm gerokai pirmigta, smarkiai miš-
 minis, ~~ne~~ pėdsakai dideli, nei šet, nel žet negalima
 o pocija labai bloga, aplint setas eglunas kas eis tas gali
 pastebėti, mūsų džiaugsmas vėto gilūs lūderių, nei marito
 galime parinešti, nei toli i girio eiti, dejuojame mūsų.
 O nelaimingas mūsų šis suritkimas, liūdnei gūstėm
 man Aldute, tikrai, tikrai, patvirtinau ir aš ner is
 mane ima didelis rūpestis kaip čia bus su tuo mišku?

Viena parą kluome visai nevalgo nei gėrė, nau jau ne kaip
 smuku mes ai prates virkuo, o Aldutė jau pradeda veikti is
 nerimo, ne tiek nori valgyti kiek gerti, buma visai trdžiūvo,
 lūpos sukero, išbatus kaip drobi, šaltis krečiama dejuoja Dieve,
 Dieve, na kodėl mes tokie nelaimingi, naujaugi Dievalis
 nepasigailės mūsų ir teis nudriem čia kankinūs, ramiau
 čiais šaltis quodiu kad tikrai taip nebus ilgai, juk kitada
 ingi būdavo kaip, čia užsiglavo čia vėl užleisdavo,
 uktis ir dabar. Patalų pradėjo skaudėti mano kojos, o
 jore suriū romantiku, prieš oro atmainų visuomet jos
 man skauda, bus gerai Aldutė man skauda kojos ir dabar
 tigrdau kvėkuz sugirdėjo gaidę, o kai tikrai prieš atmainų
 rametgi rytų bus kitais, džiugime ją. Tai viena laimė
 ryt dieu atvežė žmogus į mišką, uktis, dektinė's virinimū,
 jė užkūrė ugny' ir pradėjo užtaisyti rūgimū, tū mūmū
 paridare žyniai geriam, mes padarė pėdsaką kurio galime ir
 mes išerti iš girios. Aldutę mūmūmūmū į kaimą parvešti
 maisto, o ai quoli perkeliu anapus vadinauonios šuapsuivytles, žyniai
 toliam mo krašto, ten sandari tankesnių eglėmų ir daug toliam
 mo krašto. Po poros valandų parvečia su maistu Aldutė,

E PARTIZANŲ
 archyvas

15.04.41

jau ir j' p'p'ar'ista kad oras keicis, salcio jau v'roci neb'uro
 tik t'ic'as s'ukas apgl'ebes v'isq z'et'iq, spar'iai t'irpina s'niegu
 ir visai panari lietui. Dar vienu dienu, protaidus s'niegu utrai
 maicui beliko, galima jau be p'edraiko i'it'i kur tik nori.
 M'udveju s'ielos ramesnes ir jau kalbame ap'eigretq i's'ic'kyrienu.
 Parakoi 16-tq orlandq Moskvoe laiku, susitvarkome ~~_____~~
~~_____~~ Aldate palydi mano uirku gerokq
 gale, sustoje ats'ic'kyrimo vietoje utarim k'od per v'isq z'ienus
 nem'it'ikim, nes m'ura sus'ic'kyrimas ut'meta daug vargo
 ir k'it'iemus p'ik'ausantiems m'ura sus'ic'kyrimui ir be to m'ura
 pat'em didel'is vargas. Ut'm'eciau j'g at'yk'ti tik pavasari,
 k'ovo m'eneri, tai bus mano varoto dienu ir vieneriu
 partizanavim'is metu, suk'aktuv'is, s'adinari tur'is i's'ic'k'
 uingq balis, d'ingaudamas parakoiu jei. P'iz'adejo
 tikrai at'yk'ti, o dar p'iz'adejau kad mes tave p'ir'is'ic'k'
 j' bunkerij, o dabar dar mes nenor'is'ic'k' par'iodyt' kur
 randari tod'el, kad t'eb'ira visq z'ienus, o ne'ine nelaim'is
 ar k'os s'nipas ut'm'is'ic'k' p'rom'eit'q, ar s'arip kas uos?
 p'ark'ingali pagalvoti mano draugai kad tai Aldate
 u'vede, o' pati i's'itaro man k'od bunkerio e'is'ic'k'

miranti. Nors aš jau tikrai parikičiu kad ji to nepasiekys,
 mes neuorės žudyti savo mylimo vyro ir to ko musikalči
 tautai. Ai jei truputį pametavom, ji manė patykojė visai
 netoli bunkerio, buvo gėl kokį šimtas metrų, oai jei
 suklausi kad labai skubai nes dar turim eiti keletu kilometru,
 o už to metagyste niekas ant manes negalėtų pylkti, nes visa
 tai daroma sąaugumo dėlion. Po neilgo parikolbiėjimo, merliūi
 partūciavę išsikyrėm. Lūdna cūarotom akim ~~u~~ fėtai užin-
 grūvav Aldute, o ai truputį partūciavę pamačiu antinūori
 prie bunkerio. Jau virai netoli, išlėto nesukeldamas
 tūnkūm, kod neuogės dūnėm savo dūmų prastėis dūmas
 eplū, šakar žengiu, bunkerio kėmū. Tik staiga atroškėjo
 ginklar ir pamačiau Simon atūkės, manė šautuvo vamzdį
 dideliom energingom akim išbalūm kaip drobė veidū,
 atūdžiai seka kas parirodys, prastėjės greit atūlūmū
 o ai, neuogaskite ir priėjės parveikiūm. Truputį
 sugardūnai, atūgūmūnūmū balūm šarū Simon, mē nei
 nepagalūjom kad sugalt pareiti atūlūpū iš kūmū
 pradama Augustina. Sukindome visi, i vėdu, vienū indū-
 unūmū, skūmūžūmū kad daug vargū matē, kad i

E-PARTIZANU
 archyvas

42.

15 lab

nevoļģes bemaē daugiou kaip para, turējam is'buti. Aho tu i-
 smyķes, bards apriēles, ir'bales, jau as' i' veldo matan'ka
 matei daug' vargo, i' mtais zodiāis kalba Simas, Ma'jam
 temsta, veikis eiti; kaima' parid'nes uuo uaru, maiš' tani
 Simas. Das kol vici' metamsu pa'pji' parid'ngriū, gal' pēd'g
 ku' pauat'grū, nes at'ode kad' i' i'and'ien kait'kar i'jo po
 giūg. O gal' i' man veikis eiti' parid'ngriū as', tūp'uti pa'p'p-
 do'pēs sak' i' jei uori eikiū, ne, uoro vici'kai uetariū i'k
 jeigu veikis, at'aip kai' oū' labai'ā'ngēs, Ma'ka' bibe' uamū
 se eidamas produis' p'arake' i' i'ē'p. Mūdu su Augustina
 palikē prariv'ir'ēt'kavēs, par'at'gēs i' lank'ime sug'p'it'ā
 cū i' koiū Simas, jū' b'uo' b'ad'ē'p'ē' g'rectai' g'ri'k'i.
 Augustina klauš'uje kaip sek'ē' oū' at'ad'ē' laiker
 p'at'ē'it'i; ka' jū' t'au valgēt i' kar' jūn gal'ē'jo
 p'at'at'yt'i? Fikroū u'j'au'ē'ia'ē'ia' i' zūri; mane ualov'is
 akim'g'g'at'ē'at'andamo' k'om' u'ep'ar'it'liū' j'ē'it'ē'ki' valgēs ar'ba
 uor' cukraus, Katilū'ka, bū'tum'ēt' gal'ē'jē uor' k'avor' p'ar'it'
 v'it'i. J'i' kaip u'eil'iai' g'uo'ē'ia' mane, kad' t'iesi'og' u'au' d'ar'ā
 suag'ū. Ma'at Augustina u'eil'ē' sup'ra'nta j'i' i'gi' u'ng'li' p'ap'p'
 kar'it'ai i' m'ar'be'j'ng'ai' nes par'iauk'o'j'ū'ri' t'ik' i'ē'om' k'ur'io'ē'it'ā

Pranas. Kažkas pasibeldžia į duris, greitai pasėkęs atidariau-
 ra duris išgąscius, nes tikrai žinau kad svetimas neateis,
 todėl kad neišmanau dienos ir ra sunkiai randamas, o naktį
 tai tikrai neris. Paimk mašą ar kitais neįėjus korė
 Simas, man priėmus p mašą, itindu Simas, visar sustapę
 kelias delioja į vietas pamėštusius doktus, ar iš mašos p išėjusiu
 parsiūdu bakamus duonos ir visi ramiai susėdom vakarieniui
 Ai vakarieniui jau sutra, kartą, nes alkis buvo dar
 matytas. Tu Girdėj su savo melle pasėkęs dang juoko,
 ta moteris gardžiai nusikvatojusi saiko, na ar jau sugrižo
 mano savo svečiai. Jomėtai lepdama iš juoko pliauškia
 bobapalūke, ji aiškina kad galėjusi iš ji pakliūti per jūdū,
 ji nei miego negalėjusi užmigti tol, kol jūdū ten buvo,
 juokiamas bobos pliauškata atpasakoja man Simas.
 Tai žmonės tai žmonės tikrai netikėjau kad tai baba
 kaip idėis nesomoningai plepėti ir kaip tai keistas dalykas,
 galima sakyti kad nei vienas žmogus be meilės negyvena
 kad meilė, tai są ovis ką, uos turi mylėti ir dėl
 ta są meilę visi taip smerkia, kad tik gaut pašaupt
 im kita kad tik kaip galima kuo daugiau siai sujodint

E-PARTIZANŲ
 archyvas

Kiti, o ant sovez saugok Dīvoe nīko nīkuomst nēvātis.
 Lau unou su Aldute tiek pūvongou, kad nei vienam
 to nelinkšīau, o jī dōv īdrieta ī mūsū pasjuokli.
 Aš' esu labai atvīas, paspasakojuo reikalīngiesiems kad
 šventai myliu Aldute ī atēit' jī bur mano žuova, nes
 to aš' neskaiciu dēdele paslaptim ~~is~~ tokim kaip aš' ran
 šiandienū gava daug, žuovijēje ī mano nuomone, tikra
 meilė tai yra prisūtas dalykas, aš' manau tū daug
 kas pripūmū, o tos bobos nedūmūnīngas plūvīkatas, tai
 man vīrai, j' galva neateta, ramiai pavīdīmanu Simui
 ī paridairėm nīepui. Ryte atsitēle pavalgėm, eulōšėm
 dantē ī kaip vīdīšautē īšėjome vīdīšautē mūsū pācėy
 padarytū takū, Simas pasiuntė mane ī toliac kur
 nori atnešti lapū o jis užtaiso takelius. Atmešiau
 bėnau kiek tilpo; palapiu, o jis jau bebairges taly
 markaracijū ī man priėjus paklausė, ar daug parvešėi.
 No tai nenuažoi atsakiau ī pāiūvėjēs j' jo
 užmankuotus takus nusistebėjau, kad taip grašiai
 galima užtaisyti, žūvėk kaip nori ī nīko nerupia
 si kad žia buvo takas. Mat vis dėl to senas

partizanas, pilnas visokios praktikos bei patyrimo,
 oš tikrai taip nepataryčiau pagalvoti. Si mas
 užmiono kalbą apie greitai ateinančias Kalėdy Šven-
 tes, reikia skubotai rūpintis ką nors geresnio
 maisto, juk vis dėl to Kalėdos, visai būdrai
 negalima, reikia užprašyti iškepti pyrago, kugelio
 ar šiais kokių bulkučių užsigardžiuoti liuksmai
 parakoja man, o aš šindingiausiai pritariu jo šodšiamis
 sakytamais diktui, juk is mes norim indoniam
 proleisti šventę, nors is išstumti is gražaus gyvenimo
 nieškelio, bet vis dėl to reikia nors prisiminti kad
 kadaise gyvenome. Trečdienio vakare prieš Kalėdas,
 smudu su Linu einamie bausti tautai is
 žmonijei mscikaltusio (kaip bolsėvikai vadino
 valstiečio.) Naktis graži, mėnulis aiškiai šviecia,
 o numus šai labai negerai, toli matyti gali
 pultiai šnipai parekti, arba net čekistai pamate
 greičiau gali pastoti numus kelę. Štai šitas
 ūkis kur gyvena baudžiauninkai, perodė man is
 pako: eisiam šoliau ant vakarienu's pas gorgimogų

E PARTIZANŲ
 archyvas

155ad

46.

ai noriu valgyti, noriu ir ai, juk mudu esame
be pietu, tavo uimamumais ir man labai patinka
liksmai pritariu Simui. Prieinau prie ukiu,
vuo pilna gerkle pradejo sukauti ant mury, Simas
lelai prieina prie lauge ir jau dar nespėjus nei
pažvelgti, iscina šeiminiukas. Labas! ty liai pasveikina
Simą, pasveikinau priėjes ir ai, keleto žingniu
atitraukiau ir Klausau sumy lojimo, o ryty pusėje
pilnu tempu sumy duoda visokiis balsais.
Išgirdau kaip šeiminiukas priglaudę, pasakoja
Simui, ryšiai ataugiai ataugiai, juk čia gra
muy, ai nemaciau, bet man pasakojo dar
žmones kurie tikrai mate. Jeigu šitaip tai sudieu,
ir atisveikine skuti žengiamė namų liuk.
Laimingai priartejom netoli savo gyvenvietės, nie
kemo nepastebėti, Simui sėkau, čia atrodo namų,
čia kur nors užėikime vakarienis, gerai čia
štai einame kur žiburs ir priėjes prie lauge greit
sugrįžo atgal ir sako man, čia negalima, yra
nepažįsta mas žmogus, tada ei namė čia parade

Simas pinigų; gretiną iri. Išėjome, paprašome
 vakarėnis is pavatę greit išėjome. Išėjome
 dar pas vieną pakelini esanti utiminką, šeiminių
 kas begudis lovoje, skundžiasi truputi sergąs, o jo
 dukterė besivanti Augustinai Svarka, linksmai ši
 tą pašnekučiavom, paklausem ar nėra mūsų?
 O pakilom išeiti, šeiminių paketes galę įpėjo
 šeiminių. Kodėl ji neatiduodanti mūsų
 pyrago, šiuoje mėsos darbe is greitai nubėgusi
 kita kombari atnesė mums keturias pūtkas,
 tai vadinari kūčių pyragas, pūtki sudužiojus
~~padarė~~ padarė man is atsisėdo sūti. Išnuoirdiai
 padėjoju is paprašiau Simo kad įsidėtu is kasetę, o is neturim
 ko. Šiuoje skubiai išpruko pro duris is pagrieburi sūni
 laiko kad nekelti skandalo. Atsiveikinę išėjome is
 kiemo, šuo cypdamas visais sprukinari norėdamas
 išstūpti is pulti mus. Šiuoje neqrilesti ngai
 įtūmis ji is butą is užtrenkusi duris palydiper
 kiemą mūdu. Simai! veskimės tą panele
 per save is bunkerį, galėsim vėri gyventi, daugiau

E-PARTIZANU
 archyvas

1950m
 tur žmonių aiškiai gyvenimas bus linksmesnis, ir
 atikalkinėje kad paklysiams ir be to gerioj labai
 bijanti, šypodamas linksmam atisakinėje smau.
 Ma dar būt eisim Sirdoni, atisveikindamas su amer-
 gaito Jari Simas, atisveikinau ir aš, dar kartą
 padėkojom už dovanotą mūsų kūčių pyragą,
 paridžiongom kad ir mes (kaip bolševikai
 radimo banditai) galėsim katalikiškai prašyti
 kūčių. Pareis, linkėj ~~musisengim,~~ musisengim,
 ir skubiai nutraukiam batus, je buvo pilni vand-
 nis, kojos šalt kaip ant ledo stovint, mat
 miške daug vandens, idar kiurvi labai tuoj
 ir prisemi. Ryte išeiname stovėti sargybos, kordaus,
 sušinojom kad urai ei na; miškus, tai ir mes
 pradėdame atšarjom laičybis, kartais neduok Dieve
 neįvykta kokis nelaimė. Priespietėj pradeda po bitūti
 sniegti, mūsų paridare nesamagu, kalėdom dar
 nieko neturime ir matyt neturėsim todėl, kad
 padarys pėsaką ir negalėsim išeiti. Augustina
 pašokuri išbėgo dienos metu, i kaimą, parimando-

damsu enigmu dar ko var parīnēt, o mūdsu
 Simu quodāms vienas kitam kad bēdnei
 turesim Frenč, švērī, negodisim niekus īcītī.

Po poros valodny pareina Augustina is jau sniega
 pilnai, dāngaujā jī kad ušīgā greitai manopidas,
 Simas paklausī Augustinas kas naujā, ~~Ar~~ burliokys
 nēra koime? Mēra nieko, samones nemate, visur
 ranna, tada nuteaukūm sarbyba is sveinams;

bunkerī. Prieklaudgī snigī visīskai dūstojā, oras
 paridone siltisuis is mēs pradodame dūngitēs, gal
 is īcītīm kur mēs un īcītīj, atvado gal pedrakys
 mūgys, kad šakts visīskai tūto? Senokai entemms,
 jau buvom beritaisq mīegū is stāiga īgīdām
 kačkokiq frenkruy serija, ai Simmi sūrukou, bīkim
 klauyktis, gal mūy vyvus ušpuotē? Frenksmai
 atvode visai nēdoli, ībīgē laukan suprotome kad
 tūi ne šautam is ne automaty šos serijos,
 greicīauria bombardavo, urba q gal is priēslēktuāim
 patūky roarstome? Is neapsakomai mūdīgāme
 kad gal īvyko koks īncīdēntas, mažu kaip voss

157^{at}

greičiau prasidės karas, kaip uoza 7 numerius vengijos
 pačius ir išsims laimėtojus, laimėjus laisvės
 gyvenimą. Oi Dieve tik duok greičiau linksmai atsi-
 dromi ir atsiguleim. Jau šio šeštadienio, pėdsakas
 dar nematėje, tik pradėjo daugiau šalti, mūsų visi
 šventis užsivojimui neįsivokė, negalime išėiti; kai-
 ma, negalime geriau paritaisyti nieko, o visai blogai
 stovime ir su kasdieniniu muštis, o jau su šventis
 tai ne kalbos negali būti kalbame, turėsim
 šventę, prašėsi taip, kaip paprastas dievas,
 mandresnis nieko nežinome. Štai jau ir sekma
 dievis, kūčių dieva, pėdsakas dar pats, ir vėl
 atsikėlim jau švintant, ankščiau nebuvo prarūš
 todėl, kad pastisimuko dieva ir dar aš mitariau
 visai nevalgyti, tai nereikia nei vėsti nieko,
 Augustina atsikėlusi pravie kavos, o aš ir šos mitariau
 neragauti ir tūcia širdis laukti kūčių. Siemas
 su Augustina kaip pat laikai, siemas kavos
 su duona užgerė truputį, o Augustinos nei
 nepastebėjau arji la valgė, ar ne? Vokentini

laukiamas vakarų, opei vidudienų karštai pasimelstiem
 visi taip, kaip pridera tikram tautieciui Katalikui
 o ypatinčiai mūsų partizanams, atskirtiems nuo žmonių
 ir grošams gyverimo, štai kaip tik dar daugiau reikia
 melstis, tai šiandieninė mūsų paguoda, visa
 mūsų meilė, šiluma bei saugumas tai yra
 Dievas ir aš jį karštai myliu ir tirstai tikiu į jį.
 Vėrokį minčių šiandien man pradėjo pro galvą,
 pagalvojau netikėtai, kad švakarą neminuku prie kūčių
 stalo likusi laisvėje mano šeima, o manęs nebūna,
 ai aplėktas nuo varščių ir išgytas miškus kaip
 joks bedalis, nieko nevertaus ir žmogus ir tik
 vien aš štai kad myliu savo tėvus, namindžioju
 kojau švento katalikų tikėjimo, bei tėvų palikimus,
 aišku myliu ir mylėsiu todėl, kad dėl jos parizėjau
 atiduoti brangiausią savo širdį gyvybę ir kol plaks
 krūtineje mano širdis, kiekvienas jos dūšis bus
 paaukodas tėvynei, bet bolsėvikų vergu nebūsiu,
~~_____~~
~~_____~~

Tikrai es, jie nėra verti rūpintis mano gyvenimu ^{rodyskis}
 ir aš esu jų vergas ir ne uostas, bet tikras Lietuvos ir
 nemimūi kojomis jos vardo. Pradėjus teikti, Augustina
 pradėjo auošti kūčių užkandžius, smudu su Simu
 padedame ką galime, pastūri nūriprausėm, sutraukėm
 kėm po vieną cigaretę ir laukėm kūčių stalo.
 Augustina, pabaigus virinimą, nūriprausė ir padėjo ant
 stalo, ^{oabinis} mes atsistoję sukalbame partizanų maldą ir
 vienerius ^{poterius}, ar pastobėjau kaip Augustina
 šitai sėsdama prie stalo nubraukė asarą, pasidariau
 ir man labai neramu, prisimintau, kad
 švakarą susėdo už kūčių stalo likusi mano šeima,
 o manęs nėra, nukriaušta nuo bolševikų teroro
 bedalė mano mama tai tikrai daug ašarų
 švakarą išliejo dėl manęs, ji mane taip karštai
 mylėjo kad čia negalim nei parašyti viso to, ko
 yra pergyventa, brėliui ir sesės taip pat surijau
 dimo mano likimui, jie gaili manęs, o man gaila
 jų, nieko nepadarysi tokia žiauri mūsų daliai.
 Tikrai pasakius, tai ne vien mano šeima, bet

šūnėms, tokias ar panašias šeimų šūnėms gailiai
 praverko, ypatingai nelaimingiausiems mūsų
 gautiesiems. Tiesioginiai, patarė iš šakty ar kur
 iš girinų? Didžiausiai nuvargę, prisiminė kad
 tai kūčiai, o čia nėra ką valgyti, net nei duonu-
 tės ir žino kad kalėdų rytą vistiek turės eiti
 į darbą, tai kaip tie turi jaustis? Prisiminę
 laimės gyvenimą ir savo tėvynę, Dievo palengvint
 jų kančias, tik tiek atjėmus logaliai padėti.
 Simas paėmęs plotką, davė atlaužti man ir
 Augustinai, pagalve jas pradedame užkaučiant
 linkėdami kad vienas kitam, kad kita meta
 jau galėtum laisvėje švesti Kalėdas. Pagalve
 prisiminėm visokius daromus burtus, kad reikia
 eiti malčių glėbį įnešti, jei būsią poroni? Tai
 reikia šiemet apšvesti, o jei lyčėna? Tai ne.
 Augustina užminė dar ~~ar~~ kokį tai vardą
~~ar~~ žymę, surašius reikia padėti po pagalve o
 ryte ištraukti vieną papuolusį be skirstymų
 ir kokį vardą ištraukti, tai kokiam ir teks

159ad

64.

Kiek linksmiau pajutavę atsigulėm. Su Kalėdų ryte
atsikėlę sukabame Jeronimė, Litanija ir kaip
pūdera katalikui, parkui pasveikinau at savo
gyvenimo draugus su šventėm ir sėdomo valgyti.
Pirmoji Kalėdų diena praslinko nepastebimai,
kažkaip tai kiek linksmiau, nepasijutome jėm ir
temsta. Mada su Simu tairomės išėti; Kaime
~~...~~ o Augustina žada parilikti namuose.
Ašiprausei jau laigiu pasirausti ir pamoniau
per laugą; mūsų bunkerį slenka du šėšėliai,
truputį nurigandau, nes mūsų bunkerį žino
tik Pranas ir jei Pranas, tai būtų atėjęs vienas,
o kadangi du, tai velnias žino kas? gal ir
bolševikai? Staiga griebiam už gimlo ir laikyda-
mas bunkerio duris susūkau kas? Aš ar staiga
atsiliepė Pranas ir pravėriau duris pažiūrėjęs jo balsą.
Labas vakaras linksmiai pasveikino jėję; vidus.
Tai Algirdas, mūsų rinktinės vadovas, su Pranu
atėjo aplankyti, Švenčių proga. Pasveikino mus
su šventėm, broliškai paribūvėm ir susėdom.

Jie abu linksmai nusiteikę, juokauja ir giriausi užėję
 mus pasiminti; kompanija ir vertis kaž kur tas
 kaimas pas genus žmones. Gerai, mudu su
 Simonais susitikome eiti su jais, ten yra
 muzika, taip pat ir jaunuomenės, bus, visokių
 vašių proleisime valandėlę linksniams aiškina mums
 Romas. Baigę susitvarkyti keičiamės viisi, eina su mumis
 kartu ir Augustina, užpučiame lempa ir žingsniuojame
 į paginą. Edami per kaimą didinam šventiškus
 žmonių juokavimus, visi smatyt dar kol kas turi
 iš ko linksminėtis paridėbimo. Prieiname prie
 ūkio, garsi daina aidi, jau iš tolo buvo girdima,
 Romas pritykines pažūrėjo pro langą, kas ten
 yra? Atsigręžęs į mus sakos eiti negalime yra
 negery žmonių, jiems rodytis negalime, vadina-
 ci nieko nepė, turimo grįžti atgal. Musime
 sugrįžome į bunkerį ir ant kiety namų, supami
 nemamu miego, sapne atradome visus balius
 ir jų linksmybes, to mums ir užteko. Antra
 Kalėdų dien^a praleidom mūsų, uobodžiai,

160ah

56

valkare mudu su Simu einame į Kauną, gal sužino-
sim burliokų sekimus? Arba šiaip ar ką nors
naujesnio? Buvo jau gerokai pavėlu, einant labai
toli girdėti, nesaugus mūsų žygis, burliokai už pusę
kilometro girdėty mūsų žingsnius, eidami per
ainuą kalbame. Šūnys pradėjo smarkiai loti, mudu
sustojom pasiklausti, išgirdome kažką ateinant, Simas
šoko bėgti, smarkiai bilda bėgti negalima, Simas
susitūpė grūdytės prie laupės vieng keli, nusilaušiau
pusautomatinio atšarą ir susukau kair einu?
Apgarsei žmogus sustojęs pasirodė pavasde ir iš kur.
Tai buvo geras žmogus, mandagiai priėjęs pabė-
kiau ir atsiprašiau už išgaidinimą, įdoviau dūktum
slinkėjimų ir praleidau eiti namo. Einame pavėlu,
paklaudydami šūnų lojimus ir žmonių vaikščiojimus.
Simas kumitėlioje man į pašonę žūvėk vakoto
iššovė ir nelabai toli, pakeliam akis šeisybė, ir vie-
ir tuoj kitą, aiškiai matyti apsi niankūnig šūnų
auštų padangę sustojame, tuoj parigirdo žiaurus
kulksvaidžių mėsas, automatinis žinkly

pritarianā, ar traukia. Kad net aidi mūnēs lau kai.
 Dieve padēkē tiems! gailiai ir širdies atiduro Simas,
 dar gailiau pritariu ir aš, juk ten kamasi mūnų
 broliai, glosto paketa mirties ranka prakoitutus, išba-
 lūsius, brolių veidus, jie ritasi su mirtimi. Kautynės
 verda žiaurios, be atodainos girdime atsišaudymus
 iš abiejų pusių, matyt vyrai kupini nepatamsiamo
 jaunystės ryšio, jie nenuarbejojo, nesvarba kad
 dešimtį arba dvidešimtį kartų didesnė čekistų
 gausa, nepasiduos niekšiškam puerui. Kad kas
 mūdu mūnētų, tai kautynių vieta, ir leisty
 vūnti geras pozicijas tikrai sutikčiau jiems
 padėti, mūsirdžiai kalba Simas, sutikčiau ir
 aš, kad tik būtų galima, mes jiems daug galėtumėm
 padėti kalbėdami einame pamazū tolyn.
 Kautynės tęsėsi kokį dvidešimtį minučių.
 Gal ne vienas atidarė Teivnui jam na, savo gyvybę?
 Ši aplastė krauju šventą Marijos žemę, garbė
 tiems! ir aušinoji šviesa ~~teapšviečia~~ ^{už} šitai,
 jeigu kas šuvo? O jei visi laimingai ištrūko

161aA

Tai ačiū Dievi, pasibaigus kautynėm dūšėjame
 mudu. Klajojome iki vėlyvo pusiau nakčio, ir
 nieko gero nelaimėję, sugrįžome namo. Po
 kalėdų švenčių išėjome susitikti savo būrio vyrai,
 turėjome daug tarpybinių reikalų ir pasitarti
 dėl uždavinių darymo. Supliekėm iš eilės tris vakarus,
 parimėsim šėis šimtus rublių ir truputį mėsos,
 o kas buvo svarbiausia reikalinga, mutarėm
 dar parūginti po staujo steto, o staujas
 Metas po ryto šestadienio vakaro mudu su šimtu
 mutarėm eiti į kaimą ir užsipašyti ateiti pas
 mus į bunkerį geras kaimynus, į duosim ko
 nors truputį supirkti, žinoma bus įdomiau
 ir staujo steto sutikti kad turėsim svečių.
 Užprašyti svečius išėjo vienas Simas, ~~je~~ atlikti reikala
 sutiko be maža. Po poros valandų sugrįžta ir praneša
 kad nieko gero, svečiai ateiti nesutiko, jie labai
 bangūs ir eiti pas mus bijo kad kartais neįsitiktų
 kokios nelaimės. O šei žmonės nusistebėjan, kad
 nakties metu bijo ateiti, todėl kad juosius kas

pagaus. Simas irgi labai isipykinęs, viadain juos apšneka,
 įneina kai ir nereikia, dar prašyk ir dar suri didžiūotis,
 prisūvesime vieną, J idaviau nupirkti cigarečių, ir
 šenką šaltmėtines bus gerai ir be jų pasaki isipyki-
 nes Simas ir mįjom miegoti. Ryte atsikėlę radome
 gerokai prūnigta, jau išėiti negalima, negalime nei
 pirkiūny parsinešti, stėčiai jeigu būtų ir sutikę
 ateiti ir tai būtų negalėje todof, kad didelis
 pėdsakas, taip buvo šunka vieniems mums
 prašęsti ir be pirkiūny, nieko nepadaryti
 šokia dalis. Priartejo vakarų prisūvesim laukti
 naujų metų, kad nebūtų nuobodu, nuodu šėšime
 dauke, o Augustina atsigulė, nuodu sutarim
 vištiek sulaukti. Naujų 1951-ųjų metų. Jau puse
 duylikos, vadimari sulaukėm 51-ius metus.
 Seniosius 1950-ius metus dēis, Dievu praleidome
 neblogai, Dieve duok kad 1951-ius metus
 praleistume dar geriau, kad galėtum šie met sulau-
 kti laisvės upo, o rekaūciūose Naujose metuose
 galėtume gėrėtis trispalvės rėšėliūose ir iskilimū-
 -gai

162ak
 giedot: mylimus mūsų Tėvynės Himnų Žodžius.
 Duok Dieve šiemet mums sulaukti laimingai
 išauštant laisvės rytą, mūsų džiaisi palinkojoje oisiam
 kitam, saldžiai užmigome. Nauji metai pralinko
 be jokio gyvenimo, mūsų džiausime visą dieną, ar
 padarėm sau dienoraščių puslapius, dar sulošim
 domką ir taip be indomumų lyg taurus šėvelis
 pralinko šventė. Jau mirbodo gyventi būktoje
 rakti dar minko pildant džiaisi, visos ir meilga
 bet kaip didžiausias kalbas kol kada jį prastum
 negali garsiai nei kalbėti, nei sėdėti ir mistim,
 tylėj turi klausyti ausis ištempę, ar kas neatina,
 ar kas neužėis? Pateidom ir Tėjų Karalių šventę
 o sriego nemazėja o dar daugėje, išėiti ardiek
 niekur negali. Penktadienį, prieš Tėjų Karalių
 šventę, buvom išjė į kainą, nežitrodami į
 esamąjį sriego, nor jį ir medang šebus, bet vis
 dėl to pėdsakas ir gausa. Ištykinom mūsų su
 šimtu eglėnais visais smurtydami pėdas, iš
 tikrųjų mūsų pėdsaku tikrai būdy nepesetę.

; kumkeris; bet vargo turėjome nemazai kol
 išlavinavome. Muejome pas vieną pažįstą gyventojų
 ūkininką, šis pranešė kad tai gali jusus koks
 partali rusai, diena buvo pastebėta gijos kaime.
 Saugojis žinią nerizikavome eiti toliau,
 sugrįžome namo. Ir vėl juodam vargo
 sunkioje ir vėl praradėme ykirus dienas skaicia-
 nimas ir sunkus pašėmimo oro koapo gėri-
 mas, sutraukė daktas, sugulė ant masy,
 frankiamus dainules, tai karkais toje
 valandoje lūdesis, bei ilgesys šventosios laisvės
 viščiškai pamiršamas, kunguon Jada kentit
 jannous pristiglou mūry sielom, karkais
 lgy jauties atpalaidotas nuo kokių gėležiūnų
 pamėn, ar paleistas nuo kenciūgo? Dainuo-
 jant, prieš mane stojari laisvė Angelo
 paridale ir kriecia mane kartu, o aš vis ant
 ta pačių kietųjų masy frankius partieaninos
 arba meiles dainules, tik mano siela
 it koks didisulis verelis, kartu su laisvės

163aH

Angelu, skraido aukštai aukštai virš žemės
 mūsų Tėvynei miestų, man rodos kaip
 aš laimingiausias žmogus pasaulyje.

Jau baigiamė prastumti sausį, atydatiai sekame
 partizaninę ir komunistinę spaudas, politiniai
 gyvtiai dėtosi labai pavėčius, laisvė mums dar
 gana toli, iš visko sprendžiama kad galim
 šiemet laisvės ir nematyti, gal dar ir sekamės

šiemet turėsim šventę kaimuose, jeigu nerū-
 sim? Tėjus; kaimą, žmogų labai

dūngimari savis mums tikimėje kad tai
 rį vakarą tikrai galimau saukti, o iš tikrųjų
 dar sunku tikėtis. Šiandiena, Bl-ta Sausio,

ryte atikėlė Augustina virst purvėčių o mums
 su Simu dar miegojome, Augustina

kažkaip netikėtai sutarė kius puosą ir
 pavėdimo mane. Praverkio akis būkė

š siltas labai smagu, Augustina purvėčių

jam išvirmi ir gerokai praėjus Paikas keltis

Keldamas iš guolio Augustinai pasakoje

linkmuo, naties sapnu is is tikruju man
 buvo smagu. Sapnuju, kaikus tai pas
 pasistamu smagu, lyg tai kokis balius o as
 partizano uniformoj patenkintas is lyg tai
 jau laisvas, linksmi vaikstingju po
 kambari, kartu su rimais mano mylima
 mamyte kuri taip senai em sutikes, panaiciai
 jau spei du metu. Is etai rapne parivai-
 dens tokia linksmu mediai kallinga mane
 ealia mano mamytes stovi mano
 mylima mergute. Alute, as labai
 nusiteikes kad sutikau savo mamyte is dar
 su Alute, dzingauju linksmi kaske,
 pasakodamas is Augustinos sutariskinto
 puodo garas paduino mane, untrauki
 man laimingiaus is miego valandele.
 Paribudes atikelen is taip gera mano siidi,
 taip linksmas kaip dar niekuomet toks
 nem buves, nes atrodo man kad tai ne
 sapnas o tikrove, atrodo kad tikrai buvau

E-PARTIZANŲ
archyvas

16. Had
 smiltis su maunytis ir Atdukt. Si diena
 man labai taurinanga ir linksmu,
 ramus nakties miegas ir gražus vakarai.
 Dūngina jaunų mūsų krutių ilgai ilgai.
 Pradėjome pamėm leisti mabodžias Vassio
 dienas, kažkaip nesuprantamai mabodžias,
 sury siautinau nešmoniški, labai sunkus
 ir rizikingas išsilaikymas, gali užtikti mūsų
 gyvenvietes, o šalyje jeigu išreikšti šon būty neapra-
 komai sunku, tada jau išsilaikymui būtinai
 visiškai neįprastai, bet ko darysi, mes
 dejuoti naukame ir pasiryžę niekuomet
 nedejuoti todėl, kad partizanai netinka,
 jis turi būti visuomet linksmas ir viskuo
 patenkintas. Siautinaus praėjus, vėl aūt
 širdies lengvian, vėl rodos gyvenimui šimtus
 metų ir niekas mūsų nerat. Vieną vakarą,
 mes trys, Zigmas, Simas ir aš išėiname
 kaimą maisto parsinešti, didelis atlydis, eji mas
 sunkus, apacioj sniego vanduo, einant klampota

iki žemės, einant atsarčiai apsidairydami, niekas
nieko nesigirdi. Mėiname pas vieną tikinuką,
pariblausime padėti, žmogus pavirškina kad visur
atrodė ramu, pavakarienevę išeiname. Tiguas
atsigėšė; mus ir paklausė, ar eisin tiečiau;
numatyta vieta, ar dar kur užsukim? Simas
patvirtino kad dar kur nors reiktų užsukti,
kaito mums užteks. Gerai! sakė Tiguas, užsiram
pas tą panelę kur vakar kalbėjome, su ja galima
gerai paplirtuoti, ji labai gudri, kalbos mistuo-
met jei nepritrūks, be to ji moka ir labai
lyauriai užbridyti, aiškina mums Tiguas
atkindamasis prie tikio. Mėiname ant
kiemo, Tiguas pritykinęs apžiūrėjo per langus,
nieko blogo nematydamas, pariblausė. Mada su
Simu šlovime prie durų, atkima prie mūsų ir
Tiguas, vikri mergaitė skubiai atkišo duris
ir išėjus parveikino mus, Tiguas paklausė,
ar svetimų nėra? Plogai, atsako ji, gra tokia sena
boba ant kambario ir la nauji vėlavėje verpia

1650d

o pu virtuvę fusimę įeiti. Tai mat Onutė, ai
 švakraž, ativedžiau kavalierų, o pas tas įeiti
 negalima. Nieko vyras, ačiū, kad atėjo, o kaip
 nors vis yceius, La boba yra kucia, ai įceius
 užpūciu lempę ir jūs galėsit greitai ysprukti
 į kambarį, ji nielo meupras paistino o
 įligo į virtuvę. Virtuvėje išgirdome linksmų
 juoką ir lempos šviesa pradingo. Greitai mes
 paimevome progą, sprukome į Onutės kambarį
 ir linksmi užėjome kad apgaum senų žmogų,
 mums su Onute atvedome ant laos o
 Liguas prieš mus ant kėdės. Onutė pakio-
 ciau rėst į lape par savo, pradėjome vieną
 kitą pirsti, Onutė patenkinta dūngauja ir
 prisipažįsta sekosenti už mūsų vėtik šur-
 tik imtume. Mergaitė kaip mergaitė o kalba
 visai negrašiai, nieko nesivarėydama drėbe
 žodžius koks tik paklūva, ai pragyvenau
 jau 26 metus ir tokios mergaitės dar
 nebuvau matę ai vyras o kaip kalbėti

tikrai neizdūšējiem, man šisrog pagaidi jos
 jaunmytēi kad šlykšņa savo kabla šēšā
 šēšvairis vadoq. Douany, daiv' unum po
 vienu, noimaitē, noimaitē, grašios, matyt
 sanky darba moka neblogoi, man paspyri
 iš vīsy grašiania o Tiguui ir Simui, kurie
 atliko. Jau laikas unum išeiti, o ka senė
 vis dar nei na gultis, išėjimas vėl turi būti
 kombinotas, bet nieko, vėl sugalvojimo gerq
 išeiti. Aš paridėjau savo dirg' is gintelis, kopure
 išuaidiau su Simui ir paridėjau girtu išikibau
 Oumtei; parankę ir įjiventem; virtuvę garšiai
 dainuodamui. Aš stipuliuodamas virtau senai
 šisrog ant ratelio, o Oumtei tuo tarpu
 byq šai netyčia užgesino lempq, senoji uai-
 gaudusi pagriebi savo įranki is spruko is kam-
 barį, tada Simas su Tiguui vėrai laisvai
 išėjo. Kiemė aš vėl užsidėjau dirg' is pusitear
 kai atsivėikiamu su Oumtei. Eidami garšiai
 susijunkim iš gudrių Oumtės kombinacijų

166000
 ir atliktą reikalus gyūtams namo. Kur musus
 reikia eiti smarkiai pradėjo pulsi mus
 ir parodoi gvardines šiluravimas, aiškiai jau
 jau gra stribų sustoje kalbame, reikia būti
 uai šį kaupti parikti. Padarimo visgi belis
 kilometrus bet ašy Dievi pariseki laimingai
 noutikomo jiskio pavojaus. Rytojaus diena
 atvyko pas mūsų ryšiuokas ir pranešė kad
 vakar tikrai buvo stribų, mūsų laimė
 apsilentėm, būtinai tikrai susitovė. Sekma-
 dienio vakar. Sakalas su Algirdu
 pamešė rodija, dabar visą galvimo žinoti
 kas dedasi pasaulyje ir kaip vyksta frontas
 Korėjoje? Dėl indonemumo sugatvojom
 nandėngą kortavimą, šėme pimusdinių
 suicidacijame kas praloš. Tai tas visų
 valandą sągybon už tą kuris mažiausiai
 praloš. Ar vakar vėna valandą pralošiau ir
 turėjau atstovėli, taip pat ir šiaudieną
 pralošiau Algirdui ir už jį turin eiti sągybon

Šiandien vasario šešiolikta, tai buvusi nepriklausomybės atgavimo šventė, ji liko mums neužmirštama mūsų Tėvynės istorijoje ir mūsų širdyse. Su pilnu pasitikėjimu šiandien švenčiame nelaisvėje paskutinę Vasario Šešioliktają, tikrai tikim kad sekąčiuose metais švenime šešioliktają jau laisvėje, paskutinius metus valkaure kniviu čia kirto prispauda, nes laikas jau pribrendo, užtako Maskvos lygumai mūsų kraują. Jis yra man pirmam reikėjo eiti į sągybę, atlikti postą, sągybui, būtinai, čia smagu radijo griežiai, iš užsienio pagauvams politinę apšvaistą ir geros propagandos. Ketvirtą valandą Algirdas pasuko iš „Naujorko“ „Amerikos balsas“ mūsų kalba, čia išgirdome senai mums svajota naujiena, pranešė rusiškai kad penktose, vasario šešioliktos proga, kalbės lietuviškai. Neapekšmas džiaugsmas perčiuoši mano krūtinę ir su nekantu su laukiu penktos valandos. Jau penktos, štai pasveikino

267 ad

paeigę mūsų laukę gimtąją mūsų kalbą,
 su didžiausiu atidumu sekame iš kolimor
 šalies atplaukiančius lietuviškus žodžius ir šie
 mašoniūs žodžiai laip užjautė mus, atrodo
 kad juoj mes būsim laisvi, ryt arba poryt
 bolševiko čia nebūsi. Vasario šventė pralinko
 indonėmūriai kaip viskas, gavome dar didesnio
 nepalaužiamo vėjo aukotis. Tėvynei Lietuvai.
 Baigiasi Vasaris, visiškai netoli pavasaris, atgims
 gražutė Lietuvos gamta, suvalius medžiai išprūps
 gražiažiedžiai pavasario sodai, čia bus gera jauku...
 Kiekvieną dieną, penktą, valandą, vakaro
 girdime transleciją gražiąja lietuvių kalba
 iš Niujarko, skelbia kod su atgimstančiu
 pavasariu ateina laisvė ir kad Kremliaus
 Agrosai bus sutriuškinti. Šiandien 29-toji
 vasaris, rytas užkasta ir labai šiltes
 dvidešimtis pavasariu, stoviu saugybą priešavo
 bunkerio, nieku nieko, tylu ramu, tik retkar
 čiais pasigirsta iš bunkerio linkęs vėjas

juokas ir radio muzika. Mēs esam gūstamieši
 nebūlogai pagatavojam vaicāsti nēdamaš kiatu
 ir sniego pūmūntu; bunkori, cīnaučēi, taktu,
 reikāčiais maidi, kaškokis, šai prukšēdio garsas
 skelbiāntis artojenti; pavasari, migla krūnta
 šemyn ir sparčiais širpsde sniegs, man darosi
 dviņu, pēdrakas pūmāšes, gerokai pāleņguis
 mūšy būklis. Nēvakar gavau ma sauo mylbrūns
 mērgautis laišķy, jē gyrdēi gūstamieši, nebūlogai,
 tik vienā kartā šurjusi pavoju, reikāje, šoli
 bēgti, rašo jē, ka "vilkis, vija" nēpuoluri
 šainā reikāje, škurbiā nēdēdētis šolju.

Vilkais, jē vaizduoja rusus, šodil, kad laišķas
 šuo gavtas paštu, juk šen nēparāšēri šierioq
 kad šuo mēy šiantināsi, nēs jeigu bolševiti
 pāškirinšu laišķy šai asidūstu pavoju, maun
 nēšimūntē ir šādūtis šei ma, o išvēngti šokis
 pavojaus reikis rāšyti mārkūstai, o šoku
 artoju pāškirinšu laišķa, šai vīstiek jē
 vīsko nēsūpras. Vakarē pūdijs šuigti ir

168ak

Truputis atšalo, sągybą nutraukio me puse šesiu,
 suvoiname visi; bunkerį, užsidegimo šibalinę
 lempą ir patenkinti linksmi šį tą šmeikšniu-
 jamiu. Algirdas užsuko radio ir vitniam,
 čia girdime nesėbota, šlytkė, bolševikų
 propagandą, visokių nebūtus dalykus bolšev-
 aikai pagimdo ir nori žmonija šlytkė
 savo melagyste. Tiki vyrai linksmūs, raiposi
 ir vienas kita, o aš pašokdod šoks neramus
 kad nei pats nežinau ko man trūksta,
 gnumiasi manųje pašokkia tai keršto neapykanta,
 rodes lyg norėtusi Aušį pat atkeršyti bolševikui
 už visas nuėmus šlytkėi padarytas žaizdas,
 kalbina mano mano kovos broliai, oarui
 kalbėdi menuriu. Dobikas manęs klausia,
 kas tau yra kad tu šoks viūnus švokarą?
 Būdavai visuomet linksmas o šį vakarą visai
 ne tas. Nieko atstaniau, šlip aš jau šoks
 rimtas nutariau būti lyg norėdamas paslė-
 ti savo pasipeitimą teisiusui. Ne vyrai

dueriu vakarienuis, pasiruoškit pasakė Dobilas
 ir ant namų vidurio patiesė laikraštį.

Mes nuavę batus sulipome ant namų ir kaip
 vaikai kojas sukėte laukiame vizalo. Dobilas
 padėjo ant patiesko laikraščio pilną keptuvę
 šutintų bulvių (šutienės) o į blūdėlį
 šalių kopūstų. Valgomu linksmei juokaudami
 su pasigardžiavimu mes kitko neturėjome,
 tai vienintelis pietulius vakarą maistas
 šutintos bulvės ir šali kopūstai. Pavakarienuis
 atsiguleme. Naktį parsina iš kaimo Simas,
 Algirdas pakėlęs galvą, pratalkino parėjusi
 Simą, o tai jau ir su parėjusi? Taip
 parėjau, atrakė ir pradėjo musisengti, gūi
 kold suvinga, vėjęs šiaurys atsivuko ir po truputį
 pradėjo šaltį purtydamas suirgus nuo kopūstų
 vėskina Simas. Eideni! duok man viską
 auklode ir truputį elinkis ančian sienos, gerai
 atrakiau duodamas auklode ir prisirpaukęs prie
 sienos užmigo. Ryte pirmutinis sargybavė Zigmas

169 ad

O puse septynių pakičiau aš, rytas nesėkė,
 už vakarykštį šaltesnis, eglės storai prisūgulos,
 sniegas labai gražus, vaikštinioju takučius
 nei kiek nemetodžiaudamas, įsiriaplaukis
 pelės logioja įskodamos sau maisto, o maisto
 šai įsams netrūksta nes visi mūsų maisto
 tikučiai išmetami laukan. Mūsų pakaito
 Dianas, įėjęs aš; bunkerį pavalgiau kasdien
 mūsų bulvių ir užinūkęs pašėmiam savo
 diuorastis. Pisanomis buvo mėnesio diuoniu
 staiga atšalo oras, ingerkai užrigo, viena naktis
 buvo šalčio net 20 laipsnių, ir vėl prasidėjo tikra
 žiema, veltui mūsų dringavimai aukštyn pavasarin,
 nors mūsų šar šaltis ir nėra tiekvarbu gyto-
 name bunkerėje kentit šalčio nereikia tik
 blogai kad sniego dang, maistas jau visai baigia
 o irėiti nelabai galima, nes jei pasidarysi pėsčata
 šai gali pasukti burliškai ir išūgti mus iš trobelės,
 tada jau būtų žymiai blogiau gyventi. Nėjome
 į kaimą šol, kol suvalgėme viską ką tik

turėjame, galų gale šeko išleidi nevalgius visą
 dieną. Ketvirtadienio vakarą mėnuodami į
 pėdrakus nuėdu su Ligu išėinam; kainų
 paskirstyti maisto. Iš gėrių išėinam labai
 atargiai paraugodami pėdrakus o paskui
 pasileidome per laukus kaip vėjo mėrami,
 mat visą dieną nevalgę tai ėjimas labai
 lengvas. Mėscukamo pas visų tikimintų šeris
 buvo šadėjęs mūsų sumaltus miltus, paplau-
 sėm kaip dalykai? Tarkoj, sumaltam, atrakti
 ėmogus ir pristatėm šeris jūr buvo urosų.
 Širdingai ėmogum padėkojėm už atlikto žygio
 ir atsisveikinę išėinam. O štai čia šikrai ušči-
 sim ant vakarienuš, juk jau pilso urositaumų,
 paroda Liguas man; ant kalno stūksantį
 seną ūkį, čia pas jį yra jau senai būta partizo-
 vų, gali mums pataicyti neblogą vakarienuš.
 Užėinam; kambarį, šėmininkė skundžiasi
 smarkiai urositaumų, šikrai pagatvojuri kad
 stibai, bet kai pažino Liguos balsą tai

17000
 atspēkīgus ir mūžīgus vīrus atēlāus, kas
 senai jau mēnisi partizanus ir labai paritgusi
 Kas tu šokrai? Eik šē; šviesq parrodok atspēkus
 ; mane liskarai palkina šeimīnīkē ir deluair
 suspandus mano šondus pakreipi mano veidq;
 šviesq ir žiūrōdama man; akis kalba, jei atēitums
 vienas šai antrq kardi galōim šave pāziinti
 ir nepalāykuti provokatorim, pakraipini; šēlis
 mano galva, gerai apšīnījusi palīdē.
 Šeimīnīkē! gal šq nors vakarīnōs mūdriem,
 paprašē šiguar, erams labai šakke, gerai
 atrakē šeimīnīkē ir mskubēis pagominti,
 ša vīrai, vakarīnē jau padarīau, prašau
 šis par manes; vīrtuē ušpokis purvalaudrō
 ībēis šeimīnīkē pakvītē unis. Šeiname;
 vīrtuē, aut baltai ušīesko stolo padēta
 gardi šicūšīnīenē, sēdome uš stalo, šeimīnī
 kē atīekē duonos ir paprašē valpyti.
 Pavalge šais mēs īšēti, o šeimīnīkē prāo
 kad dar nors valaudrīnīkē pabūtumēm,

pasipalbinim, juk jau senai buvot ir kažin kada
 vėl ateist, labai skubame, neturin laiko
 febrinomis ir išėmęs iš koratės Liguas partizan-
 nines spaudos pasiūlė Šeiminiškiui, quodriai
 pagriebt Šeiminiška spaudą ir karštai padėjo
 įsidėjo į kisėnę. Šeiminiški pasiūlė mums
 įsidėti kg mėsos iš maisto, labai gerai atkakim
 jeigu dar kiek turit, jei bolsėvikai neatėmė
 tai įdėkit kg mėsos. Šeiminiški mūšius
 atnešė dešros, priėmę mošėdriai padėkojome
 ir išėjom. Buvome užėję dar pas dviejų
 ūkininkų ir daugiau neturim užrašim neti
 o gūžti namo. Parėję užsidėgem lempą
 ir dūngaujome geru vios namais Šeiminiški,
 tie žmonės tai tikrai myli Lietuvos
 partizanus kalbame, kad vienas ūkininkas
 išgalėjo duoti visą kumpį, dar atsipjovę suvalgėm
 po šimtelį dešros ir mūšjom miegoti. Kitą
 vakarą mošėmės važiuoti artliais kur nors
 į kolberą paimti valdiškų kiaulių bet

1911. g.

№ 8.

notariāts, pradžā sniegti ir nodarņi pasniegtus
mūstājo vēl, pēdsakas gan šūnās, uzturēt: moga
lieta, turim vēl palaukti Meles dievas kol
apsūdzinās keliān. Prāvjus keliān dievām ir
vēl mūnā pamostieji kumpiāi paribaigē,
jam ryt dievai nodurimē kā valgyti, reikis
vēl kūtinaī eiti ī kairiņā. Šestadienā vakarē
mudu su Diguu apūdzisg iēcinamē o.
Siamas iējo mēnas kitiān pūšēn. Diguu turējo
dar kitiān, seikaly, reikējo u viedu iēkinimko
paimti mūnā parēn padēkus grūkus mūvesti
ī veitardinā vieta, par kitiā, ar, šos žuogū
bavo jam itariānā, šai ir mūtārē Diguu
iējo paimti. Pizimānā iēcinamē par
viedu, pakelini gyvenanti iēkinimko papraūti
man auty, gaves autus apūdzisg ir atsis-
peikimē iēcinamē. Šveinamē par šā kur yta
mūnā grūdai, paprašomē jo viskā sutvarēti,
sūšēmus ī māšus sukrauti ī rozes ī
pakimēti arklis, Šveinimēkas melabai

nori sutikti, aiškiai tai gali kas pamatyti
 ir be to są daug darbo reikėjo pranešti vakar
 tai būviam nielu noru sutvarkęs be jokio
 stroko aiškiai umu, bet kai mes
 paaiškiamam kad vakar tikrai negalėjom
 jai norom neuorom šeiminkas sutiko
 sutvarkyti per valandą laiko ir mūsų
 nuostai, o mes mūsų meį darėme laukti
 kol sutvarkys. Ši valandą pasla atėmame
 ant kiemo, roges jau paruoštos ir šeiminkas
 Ras baigia kinųki atklis, materas kad
 ilgai laukti nereikės, atitraukim kelato žingsnis
 nuo likėtuos /šibintuos/ žuiveros ir stūrome
 susirietę prie tvarto kampe, atovėti šalta,
 pradėjo me gimnastikuoti ir su keliom minu-
 čiom atirado šilumos tiek, kiek reikėjo,
 baigus mūsų gimnastiką, šeiminkas
 baigė kinųki atklis ir pūfata mūsų
 peromė Dignas vadias ir mūsų dūiai padė-
 koje sulipom me š roges ir paaromė atklis

1922.

atstāvējis privāšņomē šā rīki kur padēri me-
 angāns, ar pasilikau prie padkatos o
 Ziguars mējo prisikēdi šeimīnkēs.
 Po kalēto mīmēij, atēina Ziguars ir skubia
 pašmēs uodriās apsuks arklūs ir mūvāišos
 prie dūruo. Pustojus, skubiai šeimīnkēs
 atidarē švīno duris ir ar mēko nelaukē,
 pirmas gribiān uš māišo ir ēimē; klētē,
 Ziguars ar prožektorimū švīcēia man
 kēlē o šeimīnkēs mūdo kur eiti.
 Šia reikis šiti laiptais ar aukšēo parodē
 man šeimīnkēs gerai atskāiān ir pradējan
 kopēi aukšēgu, laiptai labai status māišas
 izgi aukus bet Ziguars šurpūtē ir
 ušpakalio partimē šai vārgais negolais
 uštempian ir šētai aukšēian mū mēgros.
 Ziguars mējo atnēkti aukro māišo o
 ar pradējan šiti šēmyu. Štai guņko
 nomaloms modykis, mū pusē laipta
 mūspūdo manē kōjē ir mūbildējan šēmyu

atsikėles patyriau dėlui savo išpakali
 mat, kaip greitai truputį užsigavau. Dignas
 lepdamas juokais lyg pašėpdamas paklausė
 na Girsoni kas tau pasidaro? Ko čia
 paldinėjai, tur būt užsigavai? Kiek nurimęs
 paklausė, ne nieko atakiau truputį
 susigėdęs ir nuėjau paimti pastutinis
 mušis. Paigę darbe, padėkojom šeim-
 ninkei už priėjimą, o širdį roges
 amvažiavome. Atvažiavom / ir kur buvo
 paimti ankščiau pridavę šeiminiškai,
 atsivertinę gyvūnams namo. Užeiname
 dar pas žmogų paprašyti vakarėnės, gavome
 išgerti pirmo o daugiau nieko. Šeimininke
 pasiūlė mums kumpį, idėrenti, o vakarėnės
 negalėjo duoti dėl to, kad neturėjo duonos.
 Darė šeimininke kumpį ir padavė man,
 padėkojom atsivertinėnom ir išėjom. Pareiname
 į bunkerį, vgrai sakliai mioga fik dimas
 dar negryžes, aš cėsiurčiau cigaretes ir abu su

1930ad

82.

Zigmas mājamo miegati, Pismadrenis Algirdas
su sīam sīam parrinēdi is kai no šineli,
Pranon su mūm, uisōju Dobilu iēōjo
maistanti. Zigmas iēōjo parrinēdi pyrago
kwo šēstadien, suvom uisōke, palikome
nauo tik sakalas is aš. Mužu matasien
iēvīvati pavos, uisōnari ugis is iēplaves
puoda uisōkaiēan, Sakalas uisōkaiēo
parisēldyti vandonts, galvos iētrinkimui,
ugnis prādēp smarķiai degti is greitai
atūris mauo kawa, iēdēpau dris valgomu
šauķētus pavos miltkēti, gerai sumaisīvan
is miltēlu šēmōm. Nespējus pavoi atūrisēdi
pareina su pyragu Zigmas, na Jīdoni
paimk, aš miltēlīkam. jīventes pro duris,
sumnkanēti nuo pēciū maīsē atkīso
mau, spūbiai parimian is Zigmo maīsē
is suoj pradēpau kraustyti, radau idēta
kēloto maīsē, valdriū, bulkūciū is tīs bulkū
pyrago. Zigmas murisēzes suoj iēpūglē

kavos ir pradėjo valgyti, nieko nelaukę ir
 mirda su Sakolu iripyloine Kavosinatsilauis
 po vieno, Liguos parnešė, saldią bučkę
 su pagastⁿⁱnamu valgomu nekaltidami,
 gardiai pavakariuonę, užsiūtkim po
 pusę cigaretės ir parimosim miegu.
 Šiandien sutradienio rytas, iš nakties radom gerokai
 paisnigta, vidudienis nuiblaivė, saulutė tikrai
 pavasariskai šypsosi, žuomenės uatkauja, miško,
 parimamolodami paskutiniū žiemos kelius stengiasi
 prisivežti vasarai. Aiškėjau iš sąrybos pakeisti
 Liguos, Kauška pyška uiriose pusėse. Šiandien
 labai daug uatkauja savo Liguos, tikrai daug
 patvirtinamų, šiandien gerokai kelius pravažinėsi, turbit
 švratara gatėmis važiuoti; Kolborg kiaulius
 parivežti, aiškime Liguos. Tai o kas mums
 rūpi, yra būrio vardas jo dalykas rūpiutis,
 jeigu šakys tai važiuosim, o jei ne tai ir sėdim
 namuose o kas mums, šiandien lyg juokaudamas
 atrakė Liguos ir įėjo; bučkė. Mė valandos

ateina mane pakvisti Simas. Na Simas
 švarkas, tai turbut vėjuosius į Palpozų?
 ai, kaip, švarkas fikrai vėjuosius, atiditot
 negalima, pėdsakų turbūt nebū, atrodo kad
 negalibų, tūti priėjau lipdomas bunkerio
 laiptais. Vokars Simas, irako manis Ziguus
 apsiuogti ir visi trys vėjuosius, gerai, tuojau,
 atrokinu ir už koki, deimti, minūčių, mudo
 pasimosa. It, Ziguus, ir mudo, tūno vadas
 Simas einame pirminiai, irklus, perma,
 pasimuti padvadas, prieigame ukio girdet
 eina motoras, kas čia yra kad motoras eina
 paklausiam? Blogai, negalėjim prieiti, bus
 svetimų žmonių, matas čia yra ma Pūnas
 matyt švarkas mala nepataikim kada atėiti
 paaiškino man Ziguus. Priejom visai netoli
 ukio, Simas partats prie medžio kulkosvaidis,
 liepė man pasitikti čia, o jis slinkęs prie
 lauzų apšūvėti, vistiek ai kaip nors, žiūrėkim
 šeimiminkę, ir turis man papintyti erklius

Vps

paaiškino ir nuėjo. Stovime rindu su Žigmu
 meotiu, šašityje, oras nėsaltas, mėnulis
 žypro pro rūką apsitvėjęs dideliu šviesiai pilku
 ratu, ypačiai kopia aukštųjų eidamas šaldus
 kaskontą vis ryškiau savo spindulius ant
 suakmenėjusio sniego. Šakės dideliu ratu
 apėi mėnesį nusistebėjo Žigmas, turbūt bus
 bjauraus oro orendžime, gerai kad žvakra
 ir sutarime ^{važiavai}, gal rykai šiekėta
 pauzėms. Mums besinekuojant ateina
 Pirmas ir praneša kad gauti padvadę
 neįmanoma, gerieji arkliai traužinoti o liku-
 sieji visi serga. Žigmas pasiūlė eiti į kitą
 barę, būtų neblogai bet jau nėra laiko
 nes su Bičiūliu sutariau kad atvažiavim
 iki sūkuonių, o štai jau darbas puse arklonių
 o kel meisim, pakinkysim druks apėi
 valandą todėl turime daryti kitais paaiškino
 Pirmas. Dabar kitos išėdies nėra, ju Žigmas
 eik namo o rindu su Žigmoniu eisim pėsti

145 ad

iki Biciūlis, negimius kalpūotis; visus padarę
 pasakė Simas. Teguas grūsta namo o mūdu
 su Simu einamo; susitikimo vieta. Patraukėme
 per laukus sparčiai žingsniais ir už pusvalan-
 diu prisistatėm Biciūliams, jie jau senai
 belaukė mūsų. Tai ar jūs tikėtai paklausė
 mūsų būrio partizanų Biciūlis? Taip, tik
 šitai, padavos negavom dabar turėsim pasiten-
 kinti viena padavda paratėkim Simas. Na gerai
 tai rėstis; roges ir važiuojam mes jau laikas
 paėmes vadžias pasakė Biciūlis ir kai sulipom
 pavasė arklius, arkliai geri kolias irgi nelloga
 važiuoti tik vienas mato mūmas. Už valandos
 ir šeruoje, suojau išipe; jeiname pas kiaulius
 prižiūrėtoje ir pareikalaujame pjevinui petli,
 kioj, garje jeiname; suvarta ir pradeda me darbe.
 Manė mūrianti kambari; prižiūrėti šeimininkui
 kad niekas nežėity o Simas su Benius
 tvarkosi. Viską sutvarkę jeina pas mane; kam-
 barį Simas ir Benius, isakome šeimininkui

Kad be ryto niekur negalima išeiti o ryte tai
 praveisti ir atsisveikinti išvažiuojame. Prieš
 amudveju kempes atoeži netoli mūsų bunkerio
 o; bunkerį parveikti pasiprasėme ryšiuoko.

Laimingai pariseki uždavinys, duvime dabar
 šiosios mėsos gardžiai paratgyrimis džiugaujame
 sugryšę. ir ilgai nelaukę įjome murgoti mes
 buvo jau visas prieš rytą ir be to gerokai išvargę.
 Prieš šienka nemalodžiai, rėdija, oranėsa
 indonij naujienų, oras atėto, laukėme pavasario
 ir dar esame vėmę būjys du vienavardžiai
 partizanai, reikia mōstis vardadimui o jau
 kiti vyrai Kardiena perkalba po ketis kart kad
 reikėgę sveikinti, džiugauja kad turi ne vieną
 o tris, šei turėgę daug naudos. Simas iš turio
 kasos paėmė pinigų ir idavė mupirkli vyuo
 tuis bontas, gyvėsi kaimoj užsakę iškepti pyrago
 o Sakalas prižadėjo ataus, bus gerai miltarėm
 tikros vėdiniės, galėsim neblogai praleisti laiką.
 Dar prieš vėdines vieng vakarą einome i

176ab
 kaima parimoti lašinių nes kolpozo keulės visai
 kūdes o apai lašinius nėra ką kalbėti. Mėsiname
 pas vieną žmogų vakarienus, paprašius šeimūninkai
 sutiko padaryti Vakarienus pagalvę, užsivertę po
 cigaratę, širdingai padėjo šeimūninkai už
 vaišes, ir išėjau. Aplaukime kelto gery žmogų,
 kiekvienam palikome partizaninės spaudos ir einame
 ten kur buvom numatę gauti lašinius.
 Praėjom miško kampe, istojom į kalvę ir
 žygiuojame ryš, kryžinai, apšvieta tykla,
 retkarčiais parigizda kažkus skambus šūvis
 balsas susidėję pariklausome apsidairome
 matojus žengiamė tolyn. Kelutis sukasi
 pietryčių link, parukome ir mes, stauzi pakabinti,
 atcargiai nusileidome, visa kelučio pakalnė
 nuklota slidriū ledu todėl reikia stipriai laikyti
 kad nepargrūktum. Priantėjome prie upio, atrodė
 viskas ramu, užeiname ant kieno mistina tykla
 Žigmas pabeldė į lauzą, iš kambario paklausė
 kas? Žigmas nerisakė kas esąs bet joki atbė

177

dūris. Seimūninkė priėjo prie lauzo ir
 pamačiusi gimtąsias truputį nusigando ir
 raudėjo kad bijanti, bet daug nesigimėijusi
 išteido. Sveinama; vidų, Seimūninkė
 rusuogi laksto po kambario patalpius ištū-
 lama sijuo keikdama kad aut stroko
 negalinti greitai rasti, nes nėra parėjusi iš
 ištūkių tai vaizų ir dabar neatsimunda
 kur paridėjusi. Turbut ji girdo, kalbėjusi su šuo bėdėjo
 sau; auri Tiguas, tai lipnučiai girda
 patvirtina, iš elgesio aiškiai matyti kad
 galvoti neturcia. Dargis negalais surado
 įoną ir apsiūtkusi pasveikino mus. Tiguas
 šeimūnė opai vašos, Seimūninkė pati priu padino
 kad esanti girda, vašinti negalinti, ji sufo
 muu ruti korpūš tai; kairuqur, ten
 ramėios, trys mergos ir jos labai vyru vyti-
 cios, iš manųs kalba tai jūr vėks vėlai-
 mėsit pliaukia nequonūngai girda šeimūn-
 kė. Na kad vašinti negali tai ydēt ~~o~~

1776ad

lašinius ant kaliosis uėminė Liguas. Is pradėjus
 kai apai lašinius išisėmekom visiška ji neuosėjo
 pripažinti kad pafėstautė bet kai Liguas gėv
 diareje fėklus tada norom neuorom pripažino
 ir mėjuri atrosė. Širdingai padėkojom ir
 lašinius, linksmam parijūmė is jos algeris,
 atsisveikins išjom Lidoum namo uieq kalę
 klogėjom is los bobos kabby net is šamburė
 parėje p vyras p pasakom kaip atrodė
 girta boba. Ir uadienio vakare atėdėu
 mėsę, ryšininkas, atėdėi bėkė alaus ir uėkam
 dėj, vadinau mūrę vėrdadėmė. Vienam
 dėjai orame trys partizanai, ryšininkas irgi
 mūrę kanguadis, tai jau suidarėme keturi.
 Jėjus ryšininkui, bukkorj, čimpom ir patėlėm
 ji pėma, parkui patėlė vyrai mane ir Simas
 o Simas dar kėpėtuvo sorgybėj. Rėgėis vėrgybė
 jeina Simas, tuojau nieko nolatėis gėdėm
 ir patėlėm, parkui visi padėkojom ir patėlėm
 ir brolėkai paribuejėms pradėdėm vėisė.

E-PARTIZANU

archyvas

Man štai labai indomus šis vardadienis, mes
 sukako vieneri partizanavimo metai, penai
 šokiui laiku įstoja ir partizanų eilės, sekanti
 vardadienis šitai kad galėsim jau laisvą žvėstį
 pagolvojam. Įsėjome dvis laukus ryuo ir
 vieno šampau, parkui po kelto atklimis
 slaus ir vaies baigtos. Pranas su ryšiminku
 vaivuoja ir kaimą o mes patike namuose
 ilgai nesantus samgome. Joke partizane
 kalbame kad vardadienis protigo ir grovus
 nakties spinas ir val kaip valuo, dabas
 laukems velyky, jos jau visai nakti, jau
 už kelto dieny sukierim ir velyky, natūrinis
 pagolvojam. Dar prieš velykas amdu su Digu
 išjome užakgti išrepti pyrago ir gauti uspietį,
 minus seikiamus prakis, ilgai negaršop sugydoms
 namo. Didžiajam pentadieni vėl amdu su
 Digu išjome ir kaimą nusimandyti,
 parsimešti pirkimius ir pyrago. Pirmausia užjome
 paimti pirkimius, supirkta uradom nieko šai

E-PARTIZANŲ
 archyvas

178 okt.

Aug. šķēļiem ir muskubējam j maudymosi vieta.
 Mūimonds, užejam pavāru Vēlyku pyragus ir
 sugrūšoms namā. Šostadienio vakarā ušimūš
 atēšā dāms ir gery vīkandrijs, dabar jau švims
 vīrkus, drāziri galim laukti išauštānēio Vēlyku
 vīto. Ryte atīkēš pradējoms Švencijs vāšer.
 Dobilas šleido d'apans ir uš pīmosios Atklies
 pradējoms līkēšis vienāš pītam šaimingos
 atēšis ir per rokānēias vēlyku gatēšūmim
 būrcāi šis līkēšis vēlyku šventē prācēšis
 kiekvienos savs šēimējs. Štāpi vāšintis ar
 megalējam mēs vāšējs eitiš šāigybā, šis papūry
 papūryšēšes šējam. Oras mēsāktas, šisštas rīkas
 apglēbes visā šomē, jvāšiatāksis pānkštēšis giesmīs
 aridāi šklinda po visā mīškā, šāip vedos kārķus
 netoli, pīšmā kartā pasveikimo māne pēmpā
 jom šikras pavārušis pagālojāms, iš šikrēšis vītas
 vēlykūkas. Vāšēšdēnējs šakus šen ir šen nei pāli
 nesuprāntu, kodit ar šokē šikrēšis? Pāšimimāms
 šavē mūšimā megalēšis šklūtis ir pagālojāms ar jī

E-PARTIZANŪ
archyvas

Šis dvidešimt-penktąjį kovą yra tokia linkma, ar ji
 mane iki prisimins? Kaip būtų, gera čiaudien
 esitiki su mane širdis drauge, todėl daug ką
 paralyčiau, paguosčiau ir suraminčiau, šventi
 mudriam būtų daug indovenių, juk ji apie
 mane iki pagatvojo, gal ir nekartą čiaudien
 prisimins? Patsauki mane svajonių siūta
 Pimas, išėjo pareisti mane iš sągybos, nors
 sągybos laikas buvo dar nelaidus, man jos
 tiek nepailgo, šarūm du manūmė, Jėmus
 i bunkerį, vyrai visi mūšė, lybu raunų mutanau
 atsiguoti ir aš, po nelaidės atsigau. Pasitudau
 jau pavakarys, pradėjau vėl rašinti, Debitas
 įnešė iš lauko bėda, su alumi, sudėjo aut uary
 aškančių, na ir imams i save. Iš pradžių
 lybu, o kiek vėliau kaip šepuči užgėrėm
 užkomdem tada jau prasidėjo visokie šporovimai
 juokavimai ir tik stengiamės Niekienoas rad
 kaip uos gauti juoką o kito, pošarais
 vienas kitam tam lipry paun, karis kari

E-PARTIZANŲ
archyvas

1992

kokiņ, stengiamās pašiepti arba is^v kaķpur suvadē.
 kokiņ nori senā kociņu pārdarāmā, nodarīti
 kaā tu par jā lankain is kaā jī tauris myliā
 Laukas prabigo nepastabīnā, jau laucā,
 rēķin ušīdēgti lēmpā. Vakarā jī karina
 mīlāriem veidi nos per šventos dažnāusāi
 sīcācīa rucāi, gēriam su jēts nosmūtītētī, pējuc
 pavē, līnēnāi patoukēti sugulām. Antrociā
 vālgā, dēnos ušīdēgti rēķinā, mīlāriem, sīcācīa
 kociņ is sīcācīa gēnā ant sīcācīa pārdarāmā.
 Jē^v vakarā dēnos dar ušā atlēkt ataur, na tē
 rēķinā jī pašāgti. Dēnos lēmpā ušīdēgti
 jēpīta alē bei pīšīnāi ušīdēgti, valgāme
 gēromā, līnēnāi ušīdēgti is mēbēdāmā
 nojandāmā nāi kokiņ ~~ant~~. Jēki pavakorē
 ahur līnēnāi pārdarāmā, pavakari, atē jējān sargybon,
 visur atrodē rānā, tērtān ušīdēgti būty išīnā.
 Jēcīnā is būnēnāi Dēbilas, atējo pūš mēnā,
 išīnāi eīgācīnā is pārdarāmā, ušīdēgti ušīdēgti.
 Dēgīdēme kaķpur kociņ vācīnā jēnā, mēnā.

E-PARTIZANŪ
archyvas

Kone kalbą ir atydžiai klausom, pasako mūsų bunkerio
 link, turbūt ryšiminkas tyliai susisakė su Dobilu.
 Matysim atsaką. Atsako tie mūsų bunkerio
 suskajo ir susuko slaptaodis, ir tikimame
 kad tierai ryšiminkas, atsaką Dobilas slaptaodis
 ir įboga parodyti Sakalui, o aš mūsų prie ryšiminko
 Prieš pasveikinan ir paklausian kas gero? Gero
 nieko, tik kaimo yra mūsų, buvo pas mūsų,
 iškritė ir išėjo, tada aš skubiai pasveikian
 duoti jaus šimtas, mes jei vakare naktis aš
 kad šiuo kumit aš kina mūsų džia man
 mūsų mūsų ryšiminkas aš kina bekalbant
 atėjo Sakalas, tada aš atsveikinan, padėjo
 už šimtas ir gysian, postą, vakaro ir kaimą
 mūsų naktis ir po vakarienos tuoj suvijo.
 Vilykus, šventę proteidom neblogiausiai, išgėrim
 alūcio, išpandžius irgi ~~ne~~ turėjau neblogų
 parejų taip pat nebuvo. Po švencius mūsų
 kod kaimuose riančiai buvo gam plotaus
 maso bet mūsų nepalėte tu tarpa mes
 laimingi.

E-PARTIZANŲ
 archyvas

180at

Tamsio pabaigoj Algirdas su Pranu kėjo į rytus pusių
 karmybos reikalais o mudu su Simu nusėjau
 į mano laičky punktą. Tamsi naktis, labai
 pauai liedui, perėjau linija per giria čia
 pat ir punktus. Prispau prie laugo, priėjau
 sveikinu nesimato, pribaldriau, šeiminiu
 iškis drais. Išėjau į kambari o Simas
 liko lauke r atgybanti. Kai pasveikinau paprastai
 rėsti, širdingai sveikintu su vien žoda, žodi ir
 paėmęs laukutį rėjau. Simas bestu atviru
 į sieną, pastogę, liedus lyje kaip iš vėdro, pareinau
 į bunkerį šlapio sulis, rėdriau išvarkai vos
 pakeloni viena ranka. Nusirengiau ir su didriau
 indomumu pruktįm skaityti laičky, žodriai
 gėdūs, širdingai sveikintu. mano kova broliu
 ir dar idetas at rėnčiu, progai atviru su
 vėradu. Kristaus priktilino tarpams gendriant
 linkiu bent širdini piktiki iš
 karo gruvėsių į laikos laukimūgę
 Karalyzė
 (parrāšiusi) Lietuvosite

1812

atšikėli Algirdas ir pradėjo pasakoti mūsų
 liūdnam šimui. Šiaurėje per Velykas žuvo
 daug vyrų ir keli sąjūdžio vadai kalba
 surijausčius Algirdas. Tai žūsta mūsų brolių
 atiduse šimui, o lig padarysi, vakar žuvo
 jie o šiaurėje gat šimui mes pridūrė Žigmas,
 aišku kad keisybė, bet rankų reikalaujiam,
 kerėsim bolševikui tol, kol gyvensim, o mirtis
 mes mes turėt milijon, nori jie čia sutraukti
 milijonus jogas, daug mirtinai kontinuum,
 visa tai mūsų mi kiek nebargina mes
 liaduris mes mi kerėsim, jau mes pasirinkom
 gyvenimą arba mirti, o antas dalykas mes
 surime lai miki pasake Algirdas ir pradėm
 mūštis pūryčiams. Šiuo 14-to vakare
 Algirdas su Pramu mūštis išvykti į sągydį,
 partizanų vadų susirinkimą, išrinkti naujus
 vadus, žuvusių vietoj ir tada turės progos
 suimti tiksliai kiek žuvo ir kiek atlika gyvų.
 Keturiolikto vakarą Algirdas su Pramu išvykto

E-PARTIZANŲ
 archyvas

o mēs tik, tuksnis sauss vaļķis, mat
 pārkidus šiem, yra daug vīroka darba, gulēti
 jau nebū kada. Jaušo 1954 m. Kovo mėn.
 Sociālisti diena, Pirmas pareiške kad jau
 laikas palikti bunkeri, je žolūiams visi pūtiem
 ir sulauky vakaro sušitvarkime kiekvienas
 savo šuntas ir šyguojame; numatyta atvykti.
 Ši jaušiamis labai laimingi kad galėjom
 patys išiti, sušitvarkime vaļķis, mat gėsis
 Dievas su mumis ir dar mus kašioje
 gyvenimo valanda, neapleidžia, aciu gerajam
 Kristui, Jis mus saugos ir globoje. su
 Dievu mēs mėsim. Pradėjome gyventi
 atvykloje, gyvenimas pasidaro labai inatūms,
 oras geras ir daug vietos, o jau bunkeryje
 taip buvo mūriodas, kad tiesiog jokia
 suakūnimo neįautime, visi išbals kaip
 drobė, bet oras labai nuostatas, pasidarime
 nemazai laisvi, gyventi labai puojinga, jeigu
 balsėjimėi visity, aut laiko kai tiesiog atėdi

E-PARTIZANŲ
 archyvas

182at

Stovyklaje peraktuojam vienas naktis o
 kitą vakarą išvykstame į mėsą, Simas, Tigras
 ir aš; vakaras, tau nebuvom visą dieną
 todėl yra daug reikalų. Prieš pradėdam švirkti
 absidūrimo dienavejimo vietoje, Čia žmonės
 labai geri ir be to esantys mums pasit-
 gę, vėbisi kaip mėsą galvą išlikti iki
 šiol, tokie masiniai siuntiniai pradjo
 sakimai, nes mums reikia šiek tiek. Dienai
 neušėjo dūngarja, kaktusas, ypačindis
 šeiminiukas, dabar mums galitume
 kaktis koker, su para, ir šios mums
 tikrai nepribūktų, aš esu jūm labai
 pavilgęs nuoširdžiai pakla šeiminiukas.
 Pasidėjame koki pusvalandį visiškai pradjo
 išvėsti. Na kur ašims numigti siuntien?
 Paklausė mums, Simas, aš sūlau čia
 ; mišką, nes kambaris labai nerasu
 po klausymu pats Simas pasiūlė.
 Mada su Tigras jau pritarim išvėsti.

E-PARTIZANŲ
 archyvas

183

jūna, gero mano drauga Stasio lydini
 veidams, miškas. Lieldis svarbiai lyje,
 skubiai pastatėme palapinę ir patalpinome gulę.
 Užmas su šimtu atsigulė o aš lieku budėti,
 miegas mano mišakai veidams, mat iš po
 žemos, susitiktų su savo draugu Stasiu
 indomni parikalbėti, Stasys manys irgi svarbiai
 prisitęs. Mano brosis greitai užuogo
 o munda su Stasio mano brosis. Gerai
 mano draugas, Stasys nežinotinau pavojus
 liko pas manęs, Stasio. Klausinys
 su didžiausiu indomni kaip pralaidau
 sienu, ir kas vykto blogo? Stisku, kolie
 partus pavojus, turėjau, bet susitauti neteko,
 kol kas sakari laimingai linksmi para-
 kaju gerajam savo draugui. Mūsų, pokalbis
 buvo tiek indomni pad iri nepajukome
 * prašoko penkios valandos. Ša scitia citi
 atveidi jūna pusryčius parisiūti Stasys, aš
 užmas, o pusryčius, reikiš liktai pietų, pusryčius

E-PARTIZANŲ
archyvas

183ad

102.

ateidami patēriņi pavalgēne paaikšimam
gūstamājam namo Stasiim. Kai manas
draugas mūžo pradaja iz man lūsti mūžam
savu vietai būdātī pašadimam Simas o
ar atsiguliam iz greitai uūmizom.

Siideni kelt! pro mūžam iģirdam Simas
kaleq, pakileu galog, gale palapinēs
stari. Sitarsis o aut. sēmsis padēti inam
su mūžam. Gūstamājam iz jolajam
batus prijam pie indy. Molimē pūcdymā
vērišta su sēmsis. Mūžam dūstēti
nieta. molamē. patikriamam lēstis o
kūmsimē, patikriamam pūcdymā, pūcdymā
mūžam, jē man labai patikriamam
pūcdymā pie sūmā. Sigūras iz sūmā
pūcdymā. pasigardimamam indy, i sūmā
Simas gūstamājam uū. kūmsimē, bet pūcdymā
keli. komus patiko iz pūcdymā, pie mūžam
pūcdymā. Kad, kai mūžam jolajam, gale
greitai molamē, mūžam kai sūmājam dūstēti

E-PARTIZANŪ
archyvas

kolisei minutai ir pūdyti šūciai.
 Pavalgęs padikojau Stasui su gardiniais
 šakni ir rūdijau mišgali, suat dar
 kavau mišmigojės. Paribudau, jau
 pautilyčiai, lietus ruštojės, oras labai
 grašus, Stasys jau stėjė įvėru, pasivėči
 i kambary. Vėi apsitaisėme, surišome i
 ryšeli anklaude ir užmaskavę stovyklą parėmėme
 i kambari. Pėimėniški brigadė parėdėti
 ankėienę padėje ant stalo ir paprasė valgyti,
 prie vakarėnės atėmėsi pūbėnti namėnis
 degtinės bet mus jos nėra gavome mes
 partizanams degtinę gėrti yra draudėmė
 i mus jos grėvėtai atėmėm. Pavalgėme
 vakarėnę. Sėmė šėimėniški paklaunėji
 trenpėnė pavardėnė, užėvėrė šūo. Kurios
 šėmė šėimėnėkė ir atėvėitėnė išėjėme
 Dang šūojėme acėkaly, šoli reitėji cėti,
 išėjėme per girė, ir patraukėme per laubus
 A pietū — ryte, kryptėmė, mėmėki

184ad

aiškiai žinoma, kad realybe, naktis
 labai nepalanki tolimam ūgiamui,
 einamam atgaliai apsidairydami, bet neturint
 neteko miško. Paziūrėme sumatytą, mūsų
 ūgio vietą, užeinamame per tikrąją,
 žmogus prisipažįsta kad jau bus apči du metus
 kaip nematęs partizanų, smarkiai parilgę
 partizanų o ypačiai partizaninis spaudas,
 skundžiasi neramu mišku, baltišku spaudimu,
 klausinija kada tik galas atsis tiems prakti-
 kiems šaknų lygumams, tiesiog beįgis
 pabrūgti bus. Keliai miškai jau išpatas
 mūsų brangių šėvinių tie raucanioji
 pabrūgtas, tikriausiai keičiamas partizaninio
 sūrio metus, amosūrdiai paguodime
 koudiči. Tizmas paprastai išklipodi atsiras
 kinų, "I Gyventojus" Siemas patiko partizan-
 ninis spaudos ir atsivertimų išėjimas
 Naktisdom ; upelis paterantys ir sustoję
 daromai kur reikia dar uociti? Naktis

par, kolkošo pīrminimka, parīnāto Līgmas,
 garsi galimē ušēti pīrīnācīnē unušu Līgmas.
 Mā' Kolets arīnācīnē atīdūcīnē pīrīnācīnē
 jē itāje, apīrīnācīnē pīrīnācīnē unušu, ir
 pīrīnācīnē bēlētis i lēnē. Pīrīnācīnē
 nepārīnācīnē unušu nēlētis nērēje īstētis.
 bet Līgmas gīcētis grābi dūm atīdūcīnē pīrīnācīnē
 jē unušu unušu bet vīrīnācīnē pīrīnācīnē.
 Līgmas un Dīnācīnē i Kānācīnē, pīrīnācīnē
 rēnēje, unīkātīnēje apīrīnācīnē īstētis
 sēkīnē pīrīnācīnē pīrīnācīnē pīrīnācīnē
 lēje unušu, pīrīnācīnē jē unušu grābīnē kalbē-
 me, pīrīnācīnē unušu lēpētē, radome
 pīrīnācīnē lēpētē kōtī trīje kēnācīnē unušu,
 unušu pīrīnācīnē unušu unušu unušu
 lēpētē lēnē, tadēt pīrīnācīnē unušu
 unušu. Pīrīnācīnē unušu gīcētis unušu, bet
 unušu un Līgmas unušu, pīrīnācīnē
 bījōtī jē unušu pīrīnācīnē unušu unušu
 kēlīnē, pīrīnācīnē jē unušu unušu unušu

E-PARTIZANU

archyvas

1850m

griešiai atkrito Žigmas Šimui. Paraiškėms
 pamiškė, jau visiškai pradėjo žvisti,
 mėinamė pas žmogų kuois šuvis
 šiaudien nur maidinti, paprasius
 žmogus laisvai sutiko. Šeiminiškė
 padarė mums sutvarkė o šeiminiškės
 mėjo; klona pasanti mums atėjusi
 mui šiaudų ir šeiminiško lydimi
 mėjame; dienavojimo stovyklą. Diena
 praleidom labai laimingai, vakare
 parėjome į pultą, pavalgem vakarienę
 ir padėkojė šeiminiškui už gerą perlaidymą
 atsivertimą išėjimė. Paraiškėms mums
 vieta, buvo jau vienuolika valandų,
 gausiai ilgai nereikėjo mes žmogus apie
 išklįvoti visus likusius atėjimius ir
 pas tą patį žmogų pariški mūšinti vis
 apylinkės šventimų pavardes ir laisvė
 liko viskas sutvarkyta. Susidomė nauo
 mėjame pas gerą žmogų, paprašyti

maisto, gervė skubamo į stovyklą pas
 savo vyrus. Pariekiamo stovyklą jau buvo
 gerokai praeivusiai, Bakalar su Dobila
 miega o Pranas su Algirdu visiškai
 netuvo. Labas rytas parveikimame pabudavusius
 kovos brolius ir klausį paklausimame kur
 Algirdas su Pranu? Jie buvo parįję
 bet ir vėl išįję, sako grįžę tik apie
 dešimta. Tegu. Naujiems kelioms, šunų
 mūsų suties vadas ir Binotės viškinas
 septyni kovotojai. Lūdnas, ramus pasakoje
 Dobilas, bei Pranas su Algirdu paversi
 šita, šimig. Pindingai apgailejo me šunų
 brolius ir sukalbijo įems aušianų atilė
 paritencime miegoti. Tėdadienio vakare
 apidaisime keturi kovotojai, Dobilas
 Stigmas, Simas ir aš eiti komunisti
 bolshevikinio kooperatyvo, kuris buvo apie
 penkis litus kilometrus nuo mūsų stovyklės
 o an laikai palankus bet kę daryti, svarbiausia

1866

108.

muše - eskalanga, mīkolu, atēsuvekināme
su poliēkānīone stocyklaje is īšēnane.

Pasiekēme diemarijone vietā jom luvu
prasūtusi, saģes s kambari paribolū is'likināji
savo draugā stasi is curīkē po vīnu cigaretu

Stasi lydimi īšēnane s mīškā. Patepīšīnais

Stays atēna su puvyōnais, atvešo man
mupīkēs cigarecū is jom sūšīnājēs mīškā

kokiņ priedis, jom puvē kopetatyve s'kurī
mēs ēšim. Jo cīerešējs mēs puvēti,

maš jīs sūpātā kua mēs atjōm ant
kopetatyve veiklās, Stays labai sūmāms

is mēnuvōlēs, Vakarē pakilsme ēti;

kartu is Stasi patvīdēms, jīs puvēnīem
ģerokai puvē mēs jēģu bītu, burliškū

lai jīs dūes mēms s'ēnkļē is mēs
galešim laisvai paribraukt. Tjūms

su Tjūms īģģinojā puvē s mūdū su
Lobīlu is parkos, sīnane karkā inde-

mēs īmeklīnīdīnī is stajga puvē mēs

išdygo karštes nepažįstamas vyras su
 dirančiu, šok! žvakė Dobilas ir paklausė
 parandės, nepažįstamais ramiai parškė
 parandę ir mėsirdžiai sumus ~~pa~~ parškė
 kad proskubausiai fruktumėmos nos
 aig is porkos atoma ausai, mat buvo
 geras žmogus it suprato kad negi esame
 partizanai kai ir atengiri prausėli.
 Paričiurimo ~~ka~~ Tignar su Dima jau
 paridraukę nuo viškelio ir moję atėiti
 mūdviem, atisucitėmama su nepažįstamais,
 leidom vadinoti kur jau veikia o mudo
 panko me prie savųjų. Surdoje daromės
 ką daryti? Stovys ženklo dar nepasidė,
 gal jis dar nesuvidiki? Rizikuoti tai yra
 nevertas dalykas, pagulsojė nutarė. su
 gyvūti namo. Naktis dūmė, skubiai
 žingūniam brankene stovyklos link, partizanai
 pamirkę ir jau pradėjo švilti, iširodomė i
 mišką, mišku tūnejomė oiti dar apėi

ir pakrītē, Girdonis, Ziguars, Dobils atāķis
 pas mane parvodi; tāli man. Zināte
 agrai manjionos lūdros, Pans jau
 neturime lūdru nos girdim baksu sūmabē-
 slējo Simas, jis vaker rija šūva, bolsēka
 jo lāsins nepaimē yra parlēpas givija,
 švaks, eim palaidoti. Skanmingas lūdros
 perēmošē omis, kritimes ir vien baksu
 mdojēvome, pod manjionos jai vīvīkai
 nekoks, nekoksme vien šūva brolis
 kuris buvo man diek vīkalingas ir be lo
 pareigūms, daug diabos mūs, sējūdris
 labi, jo yra labai gaila. Kz, darsis, juk
 jo jau nepribē, eikim dabar mīgati
 o vakare eim palaidoti lūdrosi paraki
 Simas ir mājō mīgati, vīvīksteme ir
 mēs, šygi solis, kurime atliķē lodel
 mīgats buvo labai pravontu. Nubūvome
 jau papietē, paratgim pietas ir Simas
 lairosi iēndi diena, jis šūvo daug

188 ad

112

reikala, iškvieči reikėjo Biciūlis ir duoti
žinia volionie namūkėms, amžole
su juo mūdikiang ir išėjo. Mūsų stovykla
užliejo juoda liūdosi langa, Augustina
gailiai verkia. Žuvis savo auglino, o
liūdome savo kovos brolio, kaip ir stenk
nebeužtas liūdros papiekinis parduoms
kuris mums kaip mokedus ir ilgas.

Paidėjimo, susitvarkome ir einame
pažinti, sutenut isidriekime per laukius
ir liessiai auglinojame ant miško kur buvo
partoplas juos laumoms. Pasirokome
pamirškę, perisklidę lybiai stenkame atgry
ir miško karkas paklausė kas čia?

Žmogus atsiliopė, pasitakė savo stovyklą
ir paklausė kas jū? Ar aš atsiliopė
mūsų liūrio partizanus Biciūlis, kada
namiai viliandome? girė, ir pavėkimome
stovykloms savo ryus Biciūlis ir Benis.
Pasijome doler; giris ir katkios kalbos

nemuomano kaip tik apie Prano žuvimą,
 visi nurisimam, joks išpūsis nepasirodė
 quary, veidmore bet surikamų linkime
 jam amžios atilsis ir rimčiausie jam
 amžios, dūkiančiam, už atlikto žventai
 teigiamis pasigal, jis buvo tikrai atidavęs
 teigiamis Lieduvai. Jom visiška baigia išmirti,
 dirmo dar vis ames bankame, čia atėiti
 buvo žadėjės vos pradėjant švisti, galima
 raskti kad jam visat išauso o vis dar jo mirė.
 Antarėmė paršpiti, gal kas nors miega
 įsilindę i kūnų? Peršpėms bankemius
 surs kūnams, vedome paršpiti Prano karstą,
 o dirmo noravome, šada mūtarėma dirmo
 velsakti, paimti karstą ir nueiti par
 velioni. Atėjome i vėly, ir paršpė,
 karstą užtikėome ugnį, paršildome valgę
 ir pradėjome užkandėanti, duojam paršpė
 ir dirmas, pradėjome svarbūtis laidojimui.
 Prieiname prie savono, šūvis perėjęs galca,

E-PARTIZANU
 archyvas

1890.

Kraujis subēge, tamērīgs plants, veido
 laip pat krūmīnus, bumsa priekšā
 sukrošējais kraujis, ēnogs un visai nepazīstams.
 Dobības pazīmē raksturoti ir
 priekšējs plants un veido kustīgus
 kraujus, ar mīklu kraujis un bāzijas
 jo akis ir ēnogs peridone visai kītas,
 baigus mīklu, atimēšime karsta
 ir ideje vīdētāme vīdēt. Pēculis Doblas
 Līgnas ir Sīmas mīdētāme, dūbīs
 o mīdētāme un Bānims mīdētāme parasti
 Pāno sēdētāme, atimēšime, atimēšime vīdēt
 sēdētāme jau balakēnciā, parvīdētāme
 ir nīko vīdētāme karsta mīdētāme
 par vīdētāme. Pānoms, Sēdētāme
 par brolis karstis karsta ir apīpīti
 gailis arāms. Pīes lēdīant ir
 dūbīs karsta atimēšime, parkūnī
 karsta mīdētāme sēdētāme parvīdētāme
 sēdētāme brolis. Grānī mīdētāme

šdejaname; karsto, jo kopas ir maitinome visus.
 Paaukštin baidus sutaliko sesė pamocausi
 perkupioni, karsto, mylimas, savo brolis o
 Augustinas, sutaliko ant mylimas gyvenimas
 draugo karsto ir lyg noridomus, jis prikaltis
 šaukia jis oardan bet sis virdiak tyli.
 Simas prieje atplėsi Augustinas omo
 karsto ir porodimo šalin ant žemės,
 ataugiai įleidome į dusky ir perimelė,
 re vclionis sirdy, vėkarsus ir užmorkavę
 palikome idėtis, vėlybe, kalbajame miške
 tof, kol ateis laikas, klausus laisvės
 ryti gabėrim palaidoti; kapines kaip
 pidera šouidėini katalikai. Vakare po
 laidėtuvių visi sugrįžtame į stovyklą ir vėl
 tolu gyvename, tik jau ne vii, viena, jau
 žiūri mirdis iškyrė iš mūsų tarpų.
 Vieną naktį mada su Siguna dar gėlimus
 sakyt periam naktįje, grįžtame iš kaimo,
 Sakalas paršaukė mane ir paraukė man

E-PARTIZANŲ
 archyvas

1900ad

116.

lienkamož žinias, esanti atvykusi mylimai
mano Aldutei, ji ryto, ateis š pagirti,
tu meik ir kvitipis. Somarkiai amžingam
visų žienų meluomus suvistikę jau tikrai
em porilges. Pajavė man. Daktalas savo
loikrovi ir murodė kurig valandų yra
autarket suvistikimas, jo loikroviis eras
murtatykas vienuotai em Aldutei.
laikrodinų šovingam daktalui podikojam
is mūrjau miogoti. Abriugtan, anispa
veinam, garsis ^{veinam} pinesis apsi
Aldutei, noriu kad ji sug'cia būtų su
manimis bet is vėl mūrjaukti me
žinam kad rykas jau netoli vistiek
gveidai suvistikim, prieš antant draputi
užmūgam. Labas rytas, labas rytas
išgirdau pro miegą karkas pavėikimo
mus, pakidau galus, jau gerokai
praivituvi, labas Godeni! priijis
paveikimo mano Gemine, lai apygardos

parīgūnās, kamēr veido gero budo
 vīrus, ja atējs un apygarodes vadu par
 mū samybor sēkalma. N. šis mēlankā
 aprišenqian ir priējēs mandagjai parveikmā
 pie lauso sēdianti liakmēstēdā apygar-
 des vodu, pašku vīriantā, ir atvīdān
 pie vāpēs s' bendrā kampanijā.

E-PARTIZANU
 archyvas

Pūriminkas pakils eiti noma, ar jē
 jupeti palgāšan ir paprašen kad man
 Aldutei paraktyt' tuj' eiti s' sustikimā
 su manim jūvānēs i' mērogojēs ir
 be lo man mēlankā kuo greičian
 sustikti, gerai atēakē pūriminkas ir
 iējo. Ar' šuojan vīkarcian parvīdēt
 vandenis mēiprauzimū ir pradējan
 edudēt barozā, vadaz ir manas
 vīrais šūrojan, esq man kelmēs
 sulojyfas lai mēvīkē mēi barozā
 skurdi vistiek grāvis mēbūges. Petkar-
 cian jau atēkalbi mēju, bet vīr dēl

muskubojan per laukā o Aldubi līko
 laukā sugrūždānīo mānā. Aļojan pat
 rīdīnīnko, skubīnī abkēs veikā, sugrūžān
 par Aldubi. Skubīnīo mānā; dienā
 jimo vietā, parīdānīnīo jūstīo prādīo
 me parakātīo pergrūžānīo dienāo pāvojū
 ī kājā sekēsi sulāukīo pavārānīo. Dienā
 prādīo jādun vīnā mīnūtīo, vakarē mān
 rēkīo rīkīo; mānā, ēnānīo abkēnān.
 Jāzīo rēkīo grūžānīo mīnūtīo ī prādīo
 vakarēnīo vīnānīo. Parīdānīo Saulutīo
 jān patēvīnīo, Aldubi dar tobērīnīo,
 atīkēlīo vīkātīnīo aplīnīo stovkēlīo
 rānīo pātēvīnīo, mēnānīo ēnānīo
 bēnīlīo, ~~ī~~ kōpānīo mānānīo dēlīo,
 ēnā gēnā jākūn, jōi vīnā mānā
 dīnānīo ī parīdānīo mānā sāvā
 mīkriānīo grūžānīo, mēnā kol
 vīkātīo ēnā rādānīo ēkīo rānīo
 brānīo; mānā, Jēvīnīo rēkīo mānā

1920ab

130.

uzsūcāmā, mēstun didzina dienu
korp' ēia. Steilgai drūks pabūds mans
atbūti, vēl paripylē indonēšu mūdveju
pānākēriai, pēriņiņiem pīrūndiņi,
mūdveju, euripāriņiņi, indonēšu
mūstebējsme, šoi šikrai līkīmas
mūdu sūveotē; pāimti ir šurjōme
šapti mēus sūtro, mat dāip dūvjo būti.
Pārdējam parakot Alaudē, opai Pānu šūvīnā,
ir iģirdēnu pōrkas šūvāpējs mētole mē
mūst, pro eģlā šūvāpējs pāri šūvīnā.
Štovi šūvīnā ir dūvīnā kuo ēia mē
būvīnā, šūvāpējā lūpānā, iģirdē
pāvāle mēne ir atējē pāvāliņis
mans Alaudē. Šūvāpējs mē šūvīnā ir
šūvāpējs bēndrā kākā, šūvāpējs
mūstbūndē mētole gēvēns vāv dūvāpējs
Pānu esā jām dabas labai ilgu mēram.
Šūvāpējs mē mētole kākā;
mānā šūvāpējs, šai jēigu gāli pāvāle

Sienui, naujo: stovykla su vienu antrai,
 kelionis apie penktą valandą, paaiškino
 man Simon ir pakilo eiti. Priešė kardu
 eiti ir stovykla ir Aldute, bet ji nesutiko,
 todėl Simon manągiai atsisveikino,
 palinkėjo Aldutei laimingo kelionės
 ir pradingo miško tankumyne. Už valandos
 pradėjau eiti ir aš, ir jau buvau
 apie penktą valandą o aš vis dar
 verkiau. Palydėjau per mišką, myliu
 savo Aldute ir atsisveikino grupė stovykla.
 Partiko mane linčėni vyrai, juokavimai,
 vienas man vieto rūkyti, kitar mišgoje,
 eras aš labai išvargęs, būsimoji mano
 žmona mane išvargiamai knodaujama
 ciai čiuropa mane spygariu vadai.
 Jį pradėjau mėgiamai atikaltinti,
 bet kai paėjė vii ant dandų,
 mane šoi nei žiūvėi megalis.
 Dobilas patarė valgis ir pakvirtė valgyti,

1930m

122.

Bevejo me visi ir radei surtolome
suf žemes ir pradėjom raibyti, Paralyg
viską susidvarkome ir visiškai priet
saulėlydį apšedėjome senąja, stovykla.
Pamiję stovyklą padarim ant vaine
miško koarkale, rudeniu. Tūm
priešesim pariklojimus ant žemes
senu pernyksim žolij ir paridaisim
sua minkštą guolį. Antas dienos vakare
išeina ir mūsų apygardos vadas su sav
pavaldinim. Jėmiam, vėlydamas sultien
dūntai suspaudiam dūdu raską ir karškal
priejės prie kepurės raską ir šindies
polidinkojam laimingai. Kitą vakarą
mes tūm. Pamiomam. Tūm ir mš išei
naine; uždavinis, likviduoti particeio
ginkluoto, tikro bolševiko, atsisveikinim
in draugais ir šėjome. Mėsinome pas
šimomis kurie nuo jo skaudriai nukentėję
šimomis viską nūm išpaarkoję kur jė

bus, rytoj, ką veiks ir kiek vedasi apsaugoti
 stibų. Priešant eubandoms; gine ir atsizute
 imigroms. Paribudoms, jau dešimta valanda,
 tuoj ir purgyms mums atnešė, skubiai
 pasabem ir išėjom; palaukę laukti uždavi-
 niui progos. Ytgai laukti nereikėjo, pasisekė
 labai greitai, apėi koke dvyliką valandą
 uždavinys japo atlikto ir pradėjome
 atsitankinimą. Tiesiai su Džigun liks
 tame miške kur nakvojome o už
 parojau pas vyru ir stajklis. Atgus radome
 kavalant pietus o virėjas Dobilas išėjo ir
 palaukę eubidiki en karkokin šai šmozumi.
 Na kaip uždavinys ar jau atlikote?
 Paklausė manęs rinktinės vadov Algizetas
 taip, jau atlikome, gerai svarkingai rinkas
 kaip sekiant, at šai bajerai padarėde
 sureidžiongi Algizetas, tik negerai kad
 Dobilas išėjo palaukin, dabar aiškiai pibuo
 laulietis, meduok Dione meloismis.

1944

224.

Parīši vīri man pietu, as' padekoju
i nevaldian, luvon ka, tik pavaldes
paš' šmogu, atstādam aut' šemīs i
pradziem valyti pīstoleto. Pajūzje
poviziro šūvāi, valdymā grom nūdrankti,
pabrīzhi mēra kade, mōtione nelaimē,
greidai iustācīon i lankeme ka, solian
bus. Mūaidējs dvi' ilgos autimā 3 serijās
mūn' atredē, kas' mēlēt, fūvōjs būti
povarsīai jūvōje, atkrai' ušklop' mūn'.
Dobily' švīnkimā, kad' kōp' mēs, Dīevs
duodu' jau' laimīngā' atfūkti' mēl-
šūvāme jau' Dīevs pagalbos. At' karkāp
lyz' mūvōm' šūvāi kad' šāudo', Dobily'
jūk' jū' šūvōjs kad' mēs' šūvōm',
vīdovīnī, šai' pabrīkē, eidi' vīstīek' jū'
mērītikavo' vīstīkīnu' vīvōmē, na' mātjūm
pīdīnō' Atjīvōdē. Gīvōmī, ar' šū' šīkrai
šīki' vīstīkti' dar' su' Dobily' līkē' lū-
duoi' pabrīkē' ut' ugrāb' mē? Fajp,

ai, tikin, sveikinti atrakiam, o as jau
 netikus daugiau jo matyti, mano žinodis
 orijonciai Kariką, negera potvistikin~~o~~ Augustina
 laukime iki velys vakar, Dobilo namu
 laukime, jau pradėjau ir as abejoti jo
 žuvimu, jeigu būdų nesūves būdų
 smygyšes per mūr. Suberms antanėms
 aplėpti ly mišką, uždavinys metoli
 saaugytas pasojimas, oja gyvenimas. Vidami
 i kita mišką pakolini ušukame per
 žmogų paklausti padėtis, būdų smy
 smuatas miškus, apsi įvykis iki miško
 nesūves, ilgai nežaiš išeiname
 Atėjome i sumatyta vieta ir paritaisę
 sunigome. Skubudę mirstome apsi
 padėd, ir kaip galėjo įvykti su Dobilu
 o žuo ar ištauko? Niekol kol kas
 nežinome. Vakare Simas su Algirdas
 išėjo i kaimą susinoti padėtis, mudi
 su Resnūis iki išėjimo. Mėinome

E-PARTIZANŲ
 archyvas

1950.

126.

ant vakarinių, ankimo namuose
tik vienas, šeiminiukė, paprašo me
vakarinių, šeiminiukė greitai sumu
puravo vakarinių ir pavolge, tuoj
išėmame. Atsimenu, prie stovyklų
geriai kalbėdami, visai netoli stovyklų
išgirdome giesmę, Algirdo balso, kas eina?
Ar aš stoviu apsiliepiam ir priėjus.
Klausi, kas manys? Atmėn Dobilio
jam nėra, jis buvo dangian Dobilio
~~my~~ nematydami liudiai užnabdojo
Algirdas. Suplėkė mano širdis, sustingau
ir manė veidu nuriedėjo ašara, didžiūn
siai man buvo žvilta Dobilius, toks
buvo nuo širdies ir draugiškas, niekuomet
šuo žemes savo šėdriū nežėirdavo,
amžinos atilsies mot jam Viešpatie!
krita kooje su bolševizmu nuo
kūninos, Moskvoje šėkirdo naujos,
tai krinta prakeikimas višiemis

amžius ir šokius židurimus
 žiemą atžvelgti pabrūnoms, Euro mūsų
 partizanais Dobilas ir savo tėvyne,
 ir savo teises, didžiausia garbė partizanais
 didvyriais. Simas ir sėbė parimėsi
 šypini, būti čia yra irgi masyva,
 rėkis Keltis tolyn. Algirdas su Rostu
 šeimą ir ryšus o mūsų lietuvių ir šiaurę
 apsiūpoms mūsų šypinėjimas gaus tolokai
 tankiose kriūnuose partizais smūgom.
 Sidasė Rėkė! šiek tiek, kažkas štai
 visai netoli mūsų atėjo pabrūnoms mano
 Simas. Škubiai viską smūguose ir
 partizanais tolyn, mūsų ir giris,
 šiek tiek ugri, partizanais valgyti ir
 mitorais pabrūgti šūnigoti. Vadovė šūniam
 smūgu su Sakalu; kairius vutvarkyti
 irgi ir partizanais vutvarkyti, čia šūniam irgi
 mūšiamis šūniam partizanais šūniam šūniam
 šūniam vutvarkyti mūsų šūniam šūniam

E-PARTIZANŲ archyvas

1964

128.

131

šio mūsų pažįstamas labai geras žmogus
jis mus ir pamaitina, per jį ir ryš
galime sutvarkyti, jis neturėtų met neat
sąlyga padėti mums, jeigu tik galės.
Šo gero žmogelis šiuo išgyvenimu
paraš, vėliau persikėlėm į kitą vietą kur
daugiau pažįstamų, pavojiai. Trumpai pradžio
gyvenimas lengvesnis. Gegužio 28-tosios
vakar...
suvienkinę o a Sakalas ir Augustino
palikome. Ryte...
nudringau, galėsim po kairių parvair
kėičiati, laikas praeis ir darčiau ir
nereikės rimokodžiauti, Sakalas eiti
į kairia vėsmenistai šingi, jį laik
neturėtų nei vadinti. Mūsų su Digu
beveik kas vakarą einame į kairių
išsikame pas mergaičių, Diguas kai
labai miigla. Man eiti parmergaiti
nepildera, visa tai daroma iš mokomumu

E-PARTIZANŲ
archyvas

jēgu nīkter noini tai šaršarkas
 taip mūchosta kad šissioz kol šo
 diena prasdumi, nakti nīkter neluogs
 šmiezgi, tai diena nīškai nenori,
 kur lokier ilga, uodai nežmoniška
 kaulina kad raikos pavargta nuo
 priedo blašpymori, jēgu nīkter neitmu
 jai sveikai šmoga pavinti ligoniu.
 Biršelio pūktai šo paio šmoga šarko
 nīs kada rams reikalus, šimaga su
 šakalu išciu šmoga šo uždavinij
 o mudu su Augustina išjome
 dieneoti; kairna. Atėjome š dienavojimo
 nieta, šeiminiškai mielai šuliko
 pūinti š mudu parilikuose. Šeiminiškai
 geras muzikantas, vakare muduvisu
 gražiai pagripše o š su šeiminiškai
 dukra šjan pameginti pašokti. Šokli
 muduvisu gerai šoksi, ucat šeimini-
 ky duklė gera šokėja, o š šokados išgi

E-PARTIZANŲ
 archyvas

1972ad

neblogai sėdavan mat ir dabar dar nepa-
 misau. Dienos pramo prabėdau labai
 laimingai ir linkusiai, veimisiukis
 dukrai kaip aš sujaučiu neblogai atrodo
 paėkuri ji visados sėdavo šalia manęs
 ir manai kalbindavo, beto mūsūnė
 siri praei uėiti lauken, ji pati man
 pariso ki kad uė manęs visuomet
 šokė, manai kad aš partizanas,
 nieko nebijoju joigu tik aš ja mylėčiau.
 Aš labai mylėčiau kad kokis
 jauna uos tik partizanas meky o
 jau kaip puikiai supranta meily,
 bet gaila, man meily jau nesi-
 kalinga, aš mylin Aldutę ir kitos
 jokin būdu mesileiščiau mylėti uos
 ji būty ir gerokai gražesni uė Aldutę.
 Vakaro atirveikinan, padėkojan šėimi
 nirkams uė gery perlaikymu ir išian
 kalbis pampa, beto manki'stovykl.

E-PARTIZANŲ
 archyvas

sunku rasti, sutarciu iki ryto
 piabūdi kaimu. Mėcinu per viena
 mergaitę, ten buvo ydnuota skakli
 mano kabinas, reikia man pasivinti
 rankšluostis ir pradėti makti. Prieš rytą
 išėjau, mane s kieną išlydi
 šeimuišonka dukli, cunloje truputis
 kalbame, deiga mokary pusėje pradėjo
 pulki šunų, man pasidomėjau, jai
 dia tikrai yra riu patvirtinusi
 mergaitė ir išėjau išėjau.
 Atėjau s kizę, šilumau s jausu
 loneliu būnu ir atizule, užnizau.
 Pabuvau, jau papirki, valgyti gerokai
 prašys, reikia sibi išskoti piety.
 Atrogiat indykinau s palauke, mieku
 sicks neri ucats, pusiartinu kiel galint
 ancian ūkie ir absides būnu sekū
 kas kienne parirostys. Štane launie,
 ilgai būnu šodėli nereikėjo, kankokis

E-PARTIZANŲ
archyvas

1980 g.

132.

Tai reikala pati šeiminiukė išbėgo į
kiemą, aš atsistojausi ir truputį susivilpiau.
Šeiminiukė pastebėjusi mane greitai
atėjo, pasveikino geroje šeiminiukė
ir paprašė ką nors pietų. Gerai tuoj
atnešiu, tu pasėdėk čia atrodo kainuo-
se nėra nieko turbūt blogo neįvyks
parašė geroji šeiminiukė ir nubėgo
į kambarį. Tada šalia manęs atnešė
man gardius pištus kurie man labai
patiko. Kai tu vakaro tikrai
menorėsin valgyti. Gerai pone mane
meilčiai kalbina, užprašo užeiti lau-
kian ir sakydama man sudiau patin-
kėjs visa širdimi gerensio parisekne
ir nubėgo namo. Aš labai nušien
grūnavau šolku į girę, esu radau gražią
pievelę ir ten sulaukiau saulėlydžio.
Sutemus išėjau į kiemą, parvažiavau
vakariene ir truputį parokabėjau.

E-PARTIZANŲ
archyvas

1992

Izklausīme šislingus parios pasakojumus, atir-
 veicinome padarjome uz pravesimuz is mejomu
 pavitairanti pas to žmoguz kuri pone mrode.
 Kostutis pasilika laukē saragzbon o mudi
 su Liguu jēdme i kambari. Ēimiminko
 neradome namuose, bet ēimiminko
 sutiko perduoti tas pācias žimias kaip is
 Ēimiminkas, mat ji ingi buvo kartu
 su Ēimiminko mlaikula. Ēimiminkas dykta
 tikrai bairus teria ēimimiminko, buvo
 atvažēos kas lai per kluosdesimtyr
 smukvežimuz, o jau bairus tie burliokai
 tokie plakiais smukis, visistai pamārus
 i laukimius arba bēdžioner, žmoguz
 sulaike lai jau jei ka nors i klausymuz
 nesugēbjo arba n greitai matsakē, lai
 summā, suspardo, iskmolija bjauriausio
 žodžiais it u lai kam neparakas kas yra
 "banditai". Jau vgrūiai kaip nors saugo
 kites, nepaklīpkit i prakaktūjus velniuz

E-PARTIZANŲ
archyvas

naugur, jūš jau laips baigis išnaukinti
 sūnus gorenus laukos sūnus bei dukras,
 ir nors jūs kaip galint saugokitės
 maĩdėcausiai pataria geroji laukietė.
 Garg o' rėiminiųkės teisingas žinias, o
 naujais atsitikimais išjau. Atėjome
 pamistę, sustojom paritarimui, žygnas
 priėmė grįžti; stovėto, ir ten kartis su
 politikais stovėto sakala. Atėjome
 stovėto link, mano siela norami,
 nežino ryt ar parą, kaip išmūry tarp
 arba vienas aplėš išpinto mistroji nuo
 mylimos šėviškės dėmės? Pertraukė stogiančias
 mano mintis staigus ~~stovėto~~ ~~stovėto~~ užmintas
 gaktos pokšterėjimas, pakeliu akis, jau
 stovėtoje. Sakalas nustobęs suaj užklause,
 kodėl taip greitai visi sugryžė? Blogai
 Sakalink, gratinuojam miške čiandien vyko
 smarkus siaubimas, gali dabar persimerti
 is ^{vies} kaip darysim vyručiai paklausė

2000a

136.

susijaudinęs Žigmas? Sakalas parinėti
tuo skubiariai aplėsti žg giria,
Kerkulis iži rėdingiauriai pitarė, Žigmas
daugiauriai apgautėkaijs kod emėra Simo
męs išėgrim, o Simas vyto parėjės
nei mėsinos per dingom, bet vis
dėl to frankimės iš čia parkutinų
žodi iškare Žigmas. Sakalas pėcho iš
guolio skubiti susuko savo auklėdės,
paritėrimo kuforvaidi, ir liepė skubiti
smitvarkyti. Simas parėryžės su
Simu eiti į to mano kraštę todėl byg
mėrėciau parėlikdi čia parėiškinau
Sakalui. Žigmas Kerkulis ir Sakalas
parėmosę ž žygimė stovi prie manęs ir vit
klauris, ir kaip ar eisi, jų frankimės
kaėkaij sukėle man didelių abėjonių,
pagatėojau eiti ir parėmos savo patėpinų
byg mėsavom rankom kerkstau ir mėsinos
žygimė, bet vis vėl kėtkas parėbaldi

E-PARTIZANŲ
archyvas

man, šis širdis palik čia, dar tau nelaukias,
 mirtin Galy gale nubareu meiti su
 jeis, kaip bus kaip, Dievas valias švonta
 absidavian jo valias ir parkulini žodi
 klavien meisin su jumis. Man atriskius
 citi vyrai atriskius su manim ir
 šepo o munda su Augurkua palikome
 stovykloje. ir munda mitorim laukti
 simo, ~~širdies~~ man, ir karkome
 stovykla, paslopim maista ir virus stovyk-
 loje eravėius vaikū, juk vistiek čia
 melorim, sulaukim simo ir kur nors vistiek
 frankimės. Buvo panasiai puriamaktis,
 ligidome sunkverimius, ūšing, unus
 atodo kad artėja link mūsų miško,
 munda truputi nurizandem, parimėius
 parai diem, maisto ir pradėjome frankis
 į la, pure kur išėjo Simas. Parėjome kolos
 dešimtis metus, parizjdo pinniausiai du
 parimėius šūviai ir orben dvi ilgo serijos,

E-PARTIZANŲ
archyvas

201ak

nusprendus kad jau sima užklupo, ^usuris
 kaip tik ten kur jis išėjo, Galia perimuo
 mano kūną truputi stabtelėjau. Į tą pusę
 eiti negalima, pačiam priešingą kryptį
 ir pradėjau bėgti. Pasiekėme palaukę, atbra
 giai jūtykimome į lauką, niekur nieko nesigis
 aš mūsų kopuzę persiūgvojau ir pasitai
 dome per laukus į toliau esantį mišką.

E-PARTIZANŲ
 archyvas

Priėjome višketę, ^uapsidairėm, miško neigird
 tylu, patraukėme višketim, kažką prieki
 pastebėjau, slenką ^ukažka šerėli? Griebu nuo
 peties savo pušimėm, o įsakiau sustoti!
 pastui patlausiau kas? Keleivis! ataki
 žmogus, liepiau jam pakelti rankas ir
 paėmusišęs rankynim paėmėm slanku ardyne
 Pririjęs paprašiau dokumentų, ir pakrėčiau
 kšėnim, šarkino nieko parji nebuvo, paklaus
 kodėl naktim vaikščioji? Pasidairkimo pasi
 mazaš iš šokies, žmogus uaryt gerai,
 įsakiau kad niekam nepranešty ir

profesoriu sėdinti o munda su Augustina
 susitikimu savais ketiniais. Visškai baigiant
 išvysti pasiekime mirtą, įlindame gilyn ir
 aršdame paribėty, ar išsidėgiam cigarety
 ir jau kokių jausimų visai ramus, atrodo
 kad mirtą politikau šoli. Pasirėję
 mūsų einame iki mano paristamo žmogaus
 kuris munda perlaitys. Paufutai patokius
 dirijome ar dūpi, ar mūsi mūsiu, prancū
 ir kopur, paribūmian pistoletą ir pavien
 talkiniais mūsų, keulėty, Augustina
 šio pagiri saugoti mano žinklus ir mūsi
 mū. Įėjau į vidų, šėtinimukai, ka šik
 atitikt, o dukterys dar šėtinimukai.
 Pasveikinau ir munda su šėtinimukai
 suside išstakijė išsidėgiam po cigarety ir
 ir šėtinimūmieri. Labas rytas šėtinimū!
 pasveikinau mano įėjuri šėtinimūko
 dukty, ar jau po mūsų išgirdus
 paribūmian šuo balsą, šuoį pasveikinau ir

202 ad

atšigau pasisveikinti, kodėl taip retai susitikau
 kai pas veis, ar brogas jau smarkiai
 paritgau? Linksmas patenkintas Malbina
 mano graži šeiminiuko duktelė. Man būtų
 labai gera būti su jumis, bet labai nie
 nesaugu reikis eiti miegoti į girią, vienas
 sau pagatvojau ir paprasčiau ką nors išvilioti
 jūmū. Marytė suvada man išskaitinimą ir
 palydėjo iki stotelės, ar gūdo nepatogus
 patikrinu guoli ir miejus Marytei atsigulėti.
 Pakeleto valandą, esu su jumis duktelė Marytė
 atnešė pusryčius, gardūs pavalgiau, padėkojau Marytei už pusryčius
 ir vėl atsigulėm miegoti. Dieną praleidau laimingai, lytu ramu
 burliokų vėjas ir miškas nematė, blogo nematoma vieta.
 Sekmadienio ryte Marytė atnešė pusryčius, ji tokia patenkinta
 ar gyvenimui jūmū, miško nesamaryni, natūras labai trumpai, šviesio
 priešų spaudimas didelis. Tai ir mano žygis, reikalinga susitikti
 be to mūsų būris ugrai čia irgi turėjo atėiti
 vakar, bet jų nebuvus, tai vis rei. šis buvęs
 gal atėis švokar? Pavalgius pusryčius, ilgai sėgaisus Marytė
 suskubėu

E-PARTIZANŲ
 archyvas